

Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως τροποποιήθηκε με τα Πρωτόκολλα Νο. 11 και Νο. 14

Πρώτον Πρόσθετον Πρωτόκολλον εις την Σύμβασιν περί Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

4ο Πρωτόκολλο περί αναγνώρισεως ορισμένων δικαιωμάτων και ελευθεριών πέραν αυτών που ήδη περιλαμβάνονται στη Σύμβαση και στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο σ' αυτήν

6ο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών σχετικά με την κατάργηση της ποινής του Θανάτου

7ο Πρωτόκολλο της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

13ο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής σε όλες τις περιστάσεις

14ο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών το οποίο τροποποιεί το σύστημα ελέγχου της Σύμβασης

Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών όπως τροποποιήθηκε με τα Πρωτόκολλα Νο. 11 και Νο. 14

Υπογράφηκε στη Ρώμη την 4η Νοεμβρίου 1950¹

Έναρξη ισχύος : 3.9.1953, σύμφωνα με το άρθρο 66

Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης Νο. 5

[όπως κυρώθηκε με το Ν.Δ. 53 της 19/20 Σεπτεμβρίου 1974 : περί κυρώσεως της εν Ρώμη την 4ην Νοεμβρίου 1950 υπογραφείσης Συμβάσεως «δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών», ως και του Προσθέτου εις αυτήν Πρωτοκόλλου των Παρισίων της 20ης Μαρτίου 1952. (ΦΕΚ 256, τ. Α΄) και τροποποιήθηκε με το Ν. 2400 της 29.5/4.6.1996 : Κύρωση του Πρωτοκόλλου Νο. 11 στη Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στο πλαίσιο της αναμόρφωσης του μηχανισμού ελέγχου που θεσπίστηκε από τη Σύμβαση (ΦΕΚ 96, τ. Α΄)] και το Ν. 3344/2005: Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 14² στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το οποίο τροποποιεί το σύστημα ελέγχου της Σύμβασης (ΦΕΚ 133, τ. Α΄)]

Άρθρον πρώτον : - Κυρούται και κτάται ισχύν νόμου η εν Ρώμη την 4ην Νοεμβρίου 1950 υπογραφείσα υπό την αιγίδα του Συμβουλίου της Ευρώπης Σύμβασις "δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ως και το Πρόσθετον εις αυτήν Πρωτόκολλον των Παρισίων της 20ης Μαρτίου 1952.

Επί του άρθρου 2 του ως άνω Πρωτοκόλλου διατυπούται συμφώνως προς το άρθρον 64 της Συμβάσεως της Ρώμης, η ακόλουθος επιφύλαξις : Η εις το τέλος της δευτέρας παραγράφου του άρθρου τούτου λέξις "φιλοσοφικάς" θα έχη εφαρμογήν συμφώνως προς τα εν Ελλάδι σχετικώς ισχύοντα.

Τα κείμενα των ως άνω διεθνών Πράξεων έπονται εν πρωτοτύπω εις την γαλλικήν γλώσσαν και εν μεταφράσει εις την ελληνικήν :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

Αι Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης:

Έχουσαι υπ' όψιν την Παγκόσμιον Δήλωσιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ήν διεκήρυξεν η Γενική Συνέλευσις των Ηνωμένων Εθνών την 10ην Δεκεμβρίου 1948.

Έχουσαι υπ' όψιν ότι η Δήλωσις αύτη τείνει εις την εξασφάλισιν της αναγνωρίσεως και την παγκόσμιον και αποτελεσματικήν εφαρμογήν των δικαιωμάτων άτινα αναφέρονται εις αυτήν.

Έχουσαι υπ' όψιν ότι σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η πραγματοποίησις στενωτέρας ενότητος μεταξύ των Μελών αυτής, και ότι έν των μέσων προς επίτευξιν του σκοπού τούτου είναι η προάσπισις και η ανάπτυξις των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.

Επιβεβαιούσαι την βαθείαν αυτών προσήλωσιν εις τα θεμελιώδεις ταύτας ελευθερίας αίτινες αποτελούσι αυτό τούτο το βάθρον της δικαιοσύνης και της ειρήνης εν κόσμω και των οποίων

¹ Για τις προπαρασκευαστικές εργασίες της Σύμβασης βλέπε: <http://www.echr.coe.int/Library/COLEN-Travauxprep.html>

² Για το 14ο Πρωτόκολλο, την έναρξη ισχύος του και για περαιτέρω πληροφορίες για τις σημαντικές αλλαγές που επιφέρει στο σύστημα ελέγχου της Σύμβασης βλέπε στο τέλος του παρόντος εγγράφου.

η διατήρησις στηρίζεται ουσιαστικώς επί πολιτικού καθεστώτος αληθώς δημοκρατικού αφ' ενός και αφ' ετέρου, επί κοινής αντιλήψεως και κοινού σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου τα οποία διεκδικούν.

Αποφασισμένοι, όπως ως Κυβερνήσεις ευρωπαϊκών Κρατών εμπνεόμενοι υπό κοινών ιδεωδών και έχουσαι κοινήν κληρονομίαν πολιτικών παραδόσεων και ιδεωδών σεβασμού της ελευθερίας και του επικρατεστέρου του δικαίου, λάβωσι τα πρώτα κατάλληλα μέτρα όπως διασφαλίσωσι την συλλογικήν εγγύησιν ωρισμένων, εκ των αναφερομένων εν τη Παγκοσμίω Δηλώσει, δικαιωμάτων.

Συνεφώνησαν τα ακόλουθα :

Υποχρέωση σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου

Άρθρον 1.- Τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναγνωρίζουν, εις όλα τα εξαρτώμενα εκ της δικαιοδοσίας των πρόσωπα, τα καθοριζόμενα εις το πρώτον μέρος της παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα και ελευθερίας.

ΜΕΡΟΣ Ι : ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

Το δικαίωμα στη ζωή

Άρθρον 2.- 1. Το δικαίωμα εκάστου προσώπου εις την ζωήν προστατεύεται υπό του νόμου. Εις ουδένα δύναται να επιβληθή εκ προθέσεως θάνατος, ειμή εις εκτέλεσιν θανατικής ποινής εκδομένης υπό δικαστηρίου εν περιπτώσει αδικήματος τιμωρουμένου υπό του νόμου δια της ποινής ταύτης.

2. Ο θάνατος δεν θεωρείται ως επιβαλλόμενος κατά παράβασιν του άρθρου τούτου, εις άς περιπτώσεις θα επήρχετο συνεπεία χρήσεως βίας καταστάσεως απολύτως αναγκαίας :

- α) δια την υπεράσπισιν οιουδήποτε προσώπου κατά παρανόμου βίας.
- β) δια την πραγματοποίησιν νομίμου συλλήψεως ή προς παρεμπόδισιν αποδράσεως προσώπου νομίμως κρατουμένου.
- γ) δια την καταστολήν, συμφώνως τω νόμω, στάσεως ή ανταρσίας.

Απαγόρευση των βασανιστηρίων

Άρθρον 3.- Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχειρίσιν απανθρώπους ή εξευτελιστικάς.

Απαγόρευση της δουλείας και των καταναγκαστικών έργων

Άρθρον 4.- 1. Ουδείς δύναται να κρατηθή εις δουλείαν ή ειλωτείαν.

2. Ουδείς δύναται να υποχρεωθή εις αναγκαστικήν ή υποχρεωτικήν εργασίαν.

3. Δεν θεωρείται ως "αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία" υπό την έννοιαν του παρόντος άρθρου :

α) πάσα εργασία ζητούμενη παρά προσώπου κρατουμένου συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 5 της παρούσης Συμβάσεως ή κατά την διάρκειαν της υπό όρους απολύσεώς του.

β) πάσα υπηρεσία στρατιωτικής φύσεως ή, εις την περίπτωσιν των εχόντων αντιρρήσεις συνειδήσεως εις τας χώρας όπου τούτο αναγνωρίζεται ως νόμιμον, πάσα άλλη υπηρεσία εις αντικατάστασιν της υποχρεωτικής στρατιωτικής υπηρεσίας.

γ) πάσα υπηρεσία ζητούμενη εις περίπτωσιν κρίσεων ή θεομηνιών, αι οποίαι απειλούν την ζωήν ή την ευδαιμονίαν του συνόλου.

δ) πάσα εργασία ή υπηρεσία απαρτίζουσα μέρος των τακτικών υποχρεώσεων του πολίτου.

Το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και ασφάλεια

Άρθρον 5.- 1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθή της ελευθερίας του ειμή εις τας ακόλουθους περιπτώσεις και συμφώνως προς την νόμιμον διαδικασίαν:

α) εάν κρατήται κανονικώς κατόπιν καταδίκης υπό αρμοδίου δικαστηρίου.

β) εάν υπεβλήθη εις κανονικήν σύλληψιν ή κράτησιν λόγω ανυποταγής εις νόμιμον διαταγήν δικαστηρίου ή εις εγγύησιν εκτελέσεως οριζομένης υπό του νόμου.

γ) εάν συνελήφθη και κρατήται όπως οδηγηθή ενώπιον της αρμοδίας δικαστικής αρχής εις την περίπτωσιν ευλόγου υπονοίας ότι διέπραξεν αδίκημα, ή υπάρχουν λογικά δεδομένα προς παραδοχήν της ανάγκης όπως ούτος εμποδισθή από του να διαπράξη αδίκημα ή δραπετεύση μετά την διάπραξιν τούτου.

δ) εάν πρόκειται περί νομίμου κρατήσεως ανηλικού, αποφασισθείσης δια την επιτήρησιν της ανατροφής του, ή την νόμιμον κράτησίν του ίνα παραπεμφθή ενώπιον της αρμοδίας αρχής.

ε) εάν πρόκειται περί νομίμου κρατήσεως ατόμων δυναμένων να μεταδώσωσι μεταδοτικήν ασθένειαν, φρενοβλαβούς, αλκοολικού, τοξικομανούς ή αλήτου.

στ) εάν πρόκειται περί νομίμου συλλήψεως ή κρατήσεως ατόμου επί σκοπώ όπως εμποδισθή από του να εισέλθη παρανόμως εν τη χώρα, ή εναντίον του οποίου εκκρεμεί διαδικασία απέλασεως ή εκδόσεως.

2. Παν συλληφθέν πρόσωπον δέον να πληροφορηθή κατά το δυνατόν συντομώτερον και εις γλώσσαν την οποίαν εννοεί, τους λόγους της συλλήψεώς του ως και πάσαν διατυπωμένην εναντίον του κατηγορίαν.

3. Παν πρόσωπον συλληφθέν ή κρατηθέν υπό τας προβλεπομένας εν παραγράφω 1γ του παρόντος άρθρου συνθήκας οφείλει να παραπεμφθή συντόμως ενώπιον δικαστού ή ετέρου δικαστικού λειτουργού νομίμως εντεταλμένου όπως εκτελή δικαστικά καθήκοντα, έχει δε το δικαίωμα να δικασθή εντός λογικής προθεσμίας ή απολυθή κατά την διαδικασίαν. Η απόλυσις δύναται να εξαρτηθή από εγγύησιν εξασφαλίζουσας την παράστασιν του ενδιαφερομένου εις την δικάσιμον.

4. Παν πρόσωπον στερούμενον της ελευθερίας του συνεπεία συλλήψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, ίνα τούτο αποφασίση εντός βραχείας προθεσμίας επί του νομίμου της κρατήσεώς του και διατάξη την απόλυσίν του εν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως.

5. Παν πρόσωπον θύμα συλλήψεως ή κρατήσεως υπό συνθήκας αντιθέτους προς τας ανωτέρω διατάξεις, έχει δικαίωμα επανορθώσεως.

Δικαίωμα στην χρήση και απονομή Δικαιοσύνης

Άρθρον 6.- 1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικαίως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση, είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως. Η απόφασις δέον να εκδοθή δημοσία, η είσοδος όμως εις την αίθουσαν των συνεδριάσεων δύναται να απαγορευθή εις τον τύπον και τον κοινόν καθ' όλην ή μέρος της διαρκείας της δίκης προς το συμφέρον της ηθικής, της δημοσίας τάξεως ή της εθνικής ασφαλείας εν δημοκρατική κοινωνία, όταν τούτο ενδείκνυται υπό των συμφερόντων των ανηλικών ή της ιδιωτικής ζωής των διαδίκων, ή εν τω κρινομένω υπό του Δικαστηρίου ως απολύτως αναγκαίου μέτρω, όταν υπό ειδικάς συνθήκας η δημοσιότης θα ηδύνατο να παραβλάβη τα συμφέροντα της δικαιοσύνης.

2. Παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του.

3. Ειδικότερον, πας κατηγορούμενος έχει δικαίωμα :

α) όπως πληροφορηθή, εν τη βραχυτέρα προθεσμία εις γλώσσαν την οποίαν εννοεί και εν λεπτομερεία την φύσιν και τον λόγον της εναντίον του κατηγορίας.

β) όπως διαθέτη τον χρόνο και τας αναγκαίας ευκολίας προς προετοιμασίαν της υπερασπίσεώς του.

γ) όπως υπερασπίση ο ίδιος εαυτόν ή αναθέση την υπεράσπισίν του εις συνήγορον της εκλογής του, εν ή δε περιπτώσει δεν διαθέτει τα μέσα να πληρώση συνήγορον να τω παρασχεθή τοιούτος δωρεάν, όταν τούτο ενδείκνυται υπό του συμφέροντος της δικαιοσύνης.

δ) να εξετάση ή ζητήση όπως εξετασθώσιν οι μάρτυρες κατηγορίας και επιτύχη την πρόσκλησιν και εξέτασιν των μαρτύρων υπερασπίσεως υπό τους αυτούς όρους ως των μαρτύρων κατηγορίας.

ε) να τύχη δωρεάν παραστάσεως διερμηνέως, εάν δεν εννοεί ή δεν ομιλεί την χρησιμοποιουμένην εις το δικαστήριο γλώσσαν.

Μη επιβολή ποινής άνευ νόμου

Άρθρον 7.- 1. Ουδείς δύναται να καταδικασθή δια πράξιν ή παράλειψιν η οποία, καθ' ήν στιγμήν διεπράχθη, δεν απετέλει αδίκημα συμφώνως προς το εθνικόν ή διεθνές δίκαιον. Ούτε και επιβάλλεται βαρυτέρα ποινή από εκείνην η οποία επιβάλλετο κατά την στιγμήν της διαπράξεως του αδικήματος.

2. Το παρόν άρθρον δεν σκοπεί να επηρεάση την δίκην και τιμωρίαν ατόμων ενόχων δια πράξεις ή παραλείψεις αι οποίαι καθ' ήν στιγμήν διεπράχθησαν, ήσαν εγκληματικά συμφώνως προς τας αναγνωριζομένας υπό των πολιτισμένων εθνών γενικάς αρχάς δικαίου.

Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής

Άρθρον 8.- 1. Παν πρόσωπον δικαιούται εις σεβασμόν της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του και της αλληλογραφίας του.

2. Δεν επιτρέπεται να υπάρξη επέμβασις δημοσίας αρχής εν τη ασκήσει του δικαιώματος τούτου, εκτός εάν η επέμβασις αύτη προβλέπεται υπό του νόμου και αποτελεί μέτρον το οποίον, εις μίαν δημοκρατικήν κοινωνίαν, είναι αναγκαίον δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την οικονομικήν ευημερίαν της χώρας, την προάσπισιν της τάξεως και την πρόληψιν ποινικών παραβάσεων, την προστασίαν της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών άλλων.

Ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας

Άρθρον 9.- 1. Παν πρόσωπον δικαιούται εις την ελευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως και θρησκείας, το δικαίωμα τούτο επάγεται την ελευθερία αλλαγής θρησκείας ή πεποιθήσεως, ως και την ελευθερίαν εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεων μεμονωμένως, ή συλλογικώς δημοσία ή κατ' ιδίαν, δια της λατρείας, της παιδείας, και της ασκήσεως των θρησκευτικών καθηκόντων και τελετουργιών.

2. Η ελευθερία εκδηλώσεως της θρησκείας ή των πεποιθήσεων δεν επιτρέπεται να αποτελέση αντικείμενον ετέρων περιορισμών πέραν των προβλεπομένων υπό του νόμου και αποτελούντων αναγκαία μέτρα, εν δημοκρατική κοινωνία δια την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της δημοσίας τάξεως, υγείας και ηθικής, ή την προάσπισιν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων.

Ελευθερία έκφρασης

Άρθρον 10.- 1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν εκφράσεως. Το δικαίωμα τούτο περιλαμβάνει την ελευθερίαν γνώμης ως και την ελευθερίαν λήψεως ή μεταδόσεως πληροφοριών ή ιδεών, άνευ επεμβάσεως δημοσίων αρχών και ασχέτως συνόρων. Το παρόν άρθρον δεν κωλύει τα Κράτη από του να υποβάλωσι τας επιχειρήσεις ραδιοφωνίας κινηματογράφου ή τηλεοράσεως εις κανονισμούς εκδόσεως αδειών λειτουργίας.

2. Η άσκησις των ελευθεριών τούτων, συνεπαγομένων καθήκοντα και ευθύνας δύναται να υπαχθή εις ωρισμένας διατυπώσεις, όρους, περιορισμούς ή κυρώσεις, προβλεπομένους υπό του νόμου και αποτελούντας αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία δια την εθνικήν ασφάλειαν, την εδαφικήν ακεραιότητα ή την δημοσίαν ασφάλειαν την προάσπισιν της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας ή της ηθικής, την προστασίαν της υπολήψεως ή των δικαιωμάτων των τρίτων, την παρεμπόδισιν της κοινολογήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών ή την διασφάλισιν του κύρους και αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας.

Ελευθερία του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι

Άρθρον 11.- 1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και εις την ελευθερίαν συναιτερισμού συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ιδρύσεως μετ' άλλων συνδικάτων και προσχωρήσεως εις συνδικάτα επί σκοπώ προασπίσεως των συμφερόντων του.

2. Η άσκησις των δικαιωμάτων τούτων δεν επιτρέπεται να υπαχθή εις ετέρους περιορισμούς πέραν των υπό του νόμου προβλεπομένων και αποτελούντων αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία, δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας και της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών τρίτων. Το παρόν άρθρον δεν απαγορεύει την επιβολήν νομίμων περιορισμών εις την άσκησιν των δικαιωμάτων τούτων υπό μελών των ενόπλων δυνάμεων της αστυνομίας ή των διοικητικών υπηρεσιών του Κράτους.

Δικαίωμα συνάψεως γάμου

Άρθρον 12.- Αμα τη συμπληρώσει ηλικίας γάμου, ο ανήρ και η γυνή έχουν το δικαίωμα να συνέρχωνται εις γάμον και ιδρύωσιν οικογένειαν συμφώνως προς τους διέποντας το δικαίωμα τούτο εθνικούς νόμους.

Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής

Άρθρον 13.- Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη παρούση Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερίαι παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων των.

Απαγόρευση των διακρίσεων

Άρθρον 14.- Η χρήσις των αναγνωριζομένων εν τη παρούση Συμβάσει δικαιωμάτων και ελευθεριών δέον να εξασφαλισθή ασχέτως διακρίσεως φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως, συμμετοχής εις εθνικήν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως.

Παρέκκλιση σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης

Άρθρον 15.- 1. Εν περιπτώσει πολέμου ή ετέρου δημοσίου κινδύνου απειλούντος την ζωή του έθνους, έκαστον υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται να λάβη μέτρα κατά παράβαση των υπό της παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων υποχρεώσεων, εν τω απαιτούμένω υπό της καταστάσεως απολύτως αναγκαίω ορίω και υπό τον όρον όπως τα μέτρα ταύτα μη αντιτίθενται εις τας άλλας υποχρεώσεις τας απορρεούσας εκ του διεθνούς δικαίου.

2. Η προηγουμένη διάταξις, ουδεμίαν επιτρέπει παράβαση του άρθρου 2, ειμή δια την περίπτωσιν θανάτου συνεπεία κανονικών πολεμικών πράξεων, ή των άρθρων 3, 4 (παρ. 1) και 7.

3. Τα ασκούντα το δικαίωμα τούτο παραβάσεως υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη τηρούν τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης πλήρως ενήμερον των ληφθέντων μέτρων, ως και των αιτίων τα οποία τα προεκάλεσαν. Οφείλουν ωσαύτως να πληροφορήσωσι τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης περί της ημερομηνίας κατά την οποία τα μέτρα ταύτα έπαυσαν ισχύοντα και αι διατάξεις της Συμβάσεως ετέθησαν εκ νέου εν πλήρει ισχύϊ.

Περιορισμοί στην πολιτική δραστηριότητα των αλλοδαπών

Άρθρον 16.- Ουδεμία διάταξις των άρθρων 10, 11 και 14 δύναται να θεωρηθή ως απαγορεύουσα εις τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη να επιβάλλωσι περιορισμούς εις την πολιτικήν δραστηριότητα των ξένων.

Απαγόρευση κατάχρησης δικαιώματος

Άρθρον 17.- Ουδεμία διάταξις της παρούσης Συμβάσεως δύναται να ερμηνευθή ως επαγομένη δι' έν Κράτος, μίαν ομάδα ή έν άτομον οιονδήποτε δικαίωμα όπως επιδοθή εις δραστηριότητα ή εκτελέση πράξεις σκοπούσας εις την καταστροφήν των δικαιωμάτων ή ελευθεριών, των αναγνωρισθέντων εν τη παρούση Συμβάσει, ή εις περιορισμούς των δικαιωμάτων και ελευθεριών τούτων μεγαλυτέρων των προβλεπομένων εν τη ρηθείση Συμβάσει.

Όρια στην χρήση των περιορισμών σε δικαιώματα

Άρθρον 18.- Οι επιτρεπόμενοι κατά τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως περιορισμοί των ειρημένων δικαιωμάτων και ελευθεριών δεν επιτρέπεται να εφαρμοσθώσιν ειμή προς τον σκοπόν δια τον οποίον καθιερώθησαν.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ: ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Σύσταση του Δικαστηρίου

Άρθρον 19.- Προκειμένου να διασφαλισθεί ο σεβασμός των υποχρεώσεων που απορρέουν για τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη από την παρούσα Σύμβαση και τα Πρωτόκολλα αυτής, συστήνεται Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, εφεξής αποκαλούμενο «το Δικαστήριο». Το Δικαστήριο λειτουργεί σε μόνιμη βάση.

Αριθμός δικαστών

Άρθρον 20.- Το Δικαστήριο απαρτίζεται από αριθμό δικαστών ίσο προς εκείνο των Υψηλών Συμβαλλομένων Μερών.

Όροι άσκησης των καθηκόντων

Άρθρον 21.- 1. Οι δικαστές πρέπει να χαιρούν της υψηλότερης ηθικής εκτίμησης και να συγκεντρώνουν τα απαιτούμενα προσόντα για την άσκηση υψηλών δικαστικών καθηκόντων ή να είναι αναγνωρισμένης αυθεντίας νομομαθείς.

2. Οι δικαστές μετέχουν της συνθέσεως του Δικαστηρίου υπό την ατομική τους ιδιότητα.

3. Κατά τη διάρκεια της θητείας τους οι δικαστές δεν μπορούν να ασκούν καμία δραστηριότητα ασυμβίβαστη με τις απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας, αμεροληψίας ή της υποχρέωσης να τελούν υπό τη διάθεση του Δικαστηρίου όπως αρμόζει σε δραστηριότητα πλήρους απασχόλησης. Ζητήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή της παραγράφου αυτής διευθετούνται από το Δικαστήριο.

Εκλογή δικαστών

Άρθρον 22.- 1. Οι δικαστές εκλέγονται από την Κοινοβουλευτική Συνέλευση για κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος, με πλειοψηφία των ψηφίζοντων, επί τη βάσει καταλόγου τριών υποψηφίων που υποβάλλονται από το Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος.

2¹.

Διάρκεια θητείας και απαλλαγή από καθήκοντα²

Άρθρο 23.- 1. Οι δικαστές εκλέγονται για περίοδο εννέα ετών. Δεν είναι επανεκλέξιμοι.

2. Η θητεία των δικαστών λήγει μόλις αυτοί συμπληρώσουν το 70ο έτος.

3. Οι δικαστές παραμένουν εν ενεργεία μέχρι να αντικατασταθούν. Συνεχίζουν, πάντως, να χειρίζονται τις υποθέσεις που έχουν ήδη αναλάβει.

4. Κανείς δικαστής δεν μπορεί να απαλλαγεί από τα καθήκοντα του παρά μόνον εάν οι λοιποί δικαστές αποφασίσουν με πλειοψηφία δύο τρίτων ότι ο δικαστής αυτός έπαυσε να πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

Ανάκληση³

Άρθρον 24.-

Γραμματεία και εισηγητές⁴

Άρθρο 24.- 1. Το Δικαστήριο διαθέτει Γραμματεία, τα καθήκοντα και η οργάνωση της οποίας ορίζονται από τον κανονισμό του Δικαστηρίου.

2. Όταν συνεδριάζει σε μονομελή σύνθεση, το Δικαστήριο επικουρείται από εισηγητές που ασκούν τα καθήκοντά τους υπό την εξουσία του Προέδρου του Δικαστηρίου. Οι εισηγητές αποτελούν μέρος της Γραμματείας του Δικαστηρίου.

Ολομέλεια του Δικαστηρίου⁵

Άρθρον 25.- Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου :

α. εκλέγει, για διάρκεια τριών (3) ετών, τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου και έναν ή δύο Αντιπροέδρους. Είναι επανεκλέξιμα.

β. συστήνει τμήματα για ορισμένο χρονικό διάστημα.

¹ Η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου διαγράφηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

² Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

³ Το άρθρο αυτό διαγράφηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

⁴ Το άρθρο 25 έγινε άρθρο 24 με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

⁵ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

- γ. εκλέγει τους Προέδρους των τμημάτων του Δικαστηρίου, που είναι επανεκλέξιμοι.
- δ. υιοθετεί τον κανονισμό του Δικαστηρίου
- ε. εκλέγει το Γραμματέα και έναν ή περισσότερους βοηθούς γραμματείς
- στ. υποβάλλει κάθε αίτημα δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 2.

Σύνθεση μόνου δικαστή, επιτροπές, τμήματα και τμήμα ευρείας συνθέσεως¹

Άρθρο 26.- 1. Για την εξέταση των υποθέσεων που παραπέμπονται ενώπιον του, το Δικαστήριο συνεδριάζει σε σύνθεση μόνου δικαστή, σε επιτροπές από τρεις δικαστές, σε Τμήματα από επτά δικαστές και σε ένα Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως από δεκαεπτά δικαστές. Τα Τμήματα του Δικαστηρίου συγκροτούν επιτροπές για ορισμένο χρονικό διάστημα.

2. Κατόπιν αιτήματος της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή Υπουργών μπορεί, με ομόφωνη απόφαση και για ορισμένο χρονικό διάστημα, να μειώσει σε πέντε τον αριθμό των δικαστών των Τμημάτων.

3. Όταν το Δικαστήριο συνεδριάζει σε σύνθεση μόνου δικαστή, ο δικαστής δεν εξετάζει οποιαδήποτε προσφυγή κατά του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους για το οποίο ο δικαστής αυτός έχει εκλεγεί.

4. Ο δικαστής που εκλέγεται για το διάδικο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος είναι αυτοδίκαια μέλος του Τμήματος και του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοιος δικαστής ή αυτός δεν είναι σε θέση να μετάσχει της συνθέσεως, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου επιλέγει ένα πρόσωπο από κατάλογο που υποβάλλεται εκ των προτέρων από το εν λόγω Μέρος, και το πρόσωπο αυτό παρίσταται ως δικαστής.

5. Συμμετέχουν επίσης στο Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, οι Αντιπρόεδροι, οι Πρόεδροι των Τμημάτων και άλλοι δικαστές που επιλέγονται σύμφωνα με τον κανονισμό του Δικαστηρίου. Όταν μία υπόθεση παραπέμπεται στο Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως δυνάμει του άρθρου 43, κανένας δικαστής του Τμήματος που εξέδωσε την απόφαση δεν μετέχει στο Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως, πλην του Προέδρου του Τμήματος και του δικαστή που μετείχε για το διάδικο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος.

Αρμοδιότητα των μόνων δικαστών²

Άρθρο 27.- 1. Ένας μόνος δικαστής μπορεί να κηρύξει απαράδεκτη ή να διαγράψει από το πινάκιο του Δικαστηρίου μια προσφυγή που υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 34, όταν μια τέτοια απόφαση μπορεί να ληφθεί χωρίς περαιτέρω εξέταση.

2. Η απόφαση είναι οριστική.

3. Εάν ο μόνος δικαστής δεν κηρύξει μια προσφυγή απαράδεκτη, ούτε την διαγράψει από το πινάκιο, τότε την προωθεί σε μία επιτροπή ή ένα Τμήμα για περαιτέρω εξέταση.

Αρμοδιότητα επιτροπών³

Άρθρο 28 .- 1. Προκειμένου περί προσφυγής που υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 34, μία επιτροπή μπορεί, με ομοφωνία:

α. να την κηρύξει απαράδεκτη ή να την διαγράψει από το πινάκιο, όταν μια τέτοια απόφαση μπορεί να ληφθεί χωρίς περαιτέρω εξέταση, ή

¹ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (N. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

² Όπως εισήχθη με το 14ο Πρωτόκολλο (N. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

³ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (N. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

β. να την κηρύξει παραδεκτή και να εκδώσει ταυτόχρονα απόφαση επί της ουσίας, εάν το ζήτημα που θέτει η υπόθεση και αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της αποτελεί ήδη αντικείμενο παγίας νομολογίας του Δικαστηρίου.

2. Οι αποφάσεις της παραγράφου 1 είναι οριστικές.

3. Εάν ο δικαστής που έχει εκλεγεί για το διάδικο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος δεν είναι μέλος της επιτροπής, η επιτροπή μπορεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να καλέσει τον δικαστή αυτόν να πάρει τη θέση ενός από τα μέλη της, συνεκτιμώντας όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένου του εάν το Μέρος αυτό έχει αμφισβητήσει την εφαρμογή της διαδικασίας της παραγράφου 1.β.

Αποφάσεις των τμημάτων περί του παραδεκτού και της ουσίας¹

Άρθρον 29.- 1. Εάν καμία απόφαση δεν ληφθεί δυνάμει του άρθρου 27 ή 28, ή δεν εκδοθεί απόφαση δυνάμει του άρθρου 28, το Τμήμα αποφαινεται επί του παραδεκτού και της ουσίας των ατομικών προσφυγών που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 34.

Η απόφαση επί του παραδεκτού μπορεί να ληφθεί ξεχωριστά.

2. Το Τμήμα κρίνει επί του παραδεκτού και της ουσίας των προσφυγών κρατών που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 33. Η απόφαση επί του παραδεκτού λαμβάνεται ξεχωριστά, εκτός αν το Δικαστήριο, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, αποφασίσει διαφορετικά².

Παραίτηση υπέρ του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως

Άρθρον 30.- Εάν η υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιον ενός Τμήματος εγείρει σοβαρό ζήτημα ως προς την ερμηνεία της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της ή εάν η επίλυση ενός ζητήματος μπορεί να έρχεται σε αντίθεση με προηγούμενη απόφαση του Δικαστηρίου, το Τμήμα μπορεί, εφόσον δεν έχει ακόμα εκδώσει απόφαση να παραιτηθεί υπέρ του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως, εφόσον δεν αντιτίθεται ένας από τους διαδίκους.

Αρμοδιότητες του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως³

Άρθρον 31.- Το Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως :

α. αποφαινεται επί των προσφυγών που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 33 ή του άρθρου 34, οσάκις η υπόθεση παρεπέμφθη σε αυτό από το Τμήμα δυνάμει του άρθρου 30 ή οσάκις η υπόθεση παρεπέμφθη σε αυτό δυνάμει του άρθρου 43,

β. αποφασίζει επί θεμάτων που παραπέμπονται στο Δικαστήριο από την Επιτροπή Υπουργών σύμφωνα με το άρθρο 4.6, παράγραφος 4, και

γ. εξετάζει αιτήσεις για γνωμοδοτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 47.

Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου⁴

Άρθρον 32.- 1. Η δικαιοδοσία του Δικαστηρίου επεκτείνεται εφ' όλων των θεμάτων που αφορούν την ερμηνεία και την εφαρμογή της Σύμβασης και των Πρωτοκόλλων της, που του υποβάλλονται υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τα άρθρα 33, 34, 46 και 47.

2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης όσον αφορά τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου, αποφασίζει το Δικαστήριο.

¹ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (N. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

² Η διάταξη της παραγράφου 3 διαγράφηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (N. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α').

³ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (N. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

⁴ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (N. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α').

Διακρατικές υποθέσεις

Άρθρον 33.- Κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί να προσφεύγει στο Δικαστήριο για κάθε παραβίαση των διατάξεων της Σύμβασης και των Πρωτοκόλλων της, που θεωρεί ότι μπορεί να καταλογισθεί σε ένα άλλο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος.

Ατομικές προσφυγές

Άρθρον 34.- Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί της εξέτασης προσφυγής που υποβάλλεται από κάθε φυσικό πρόσωπο, μη κυβερνητικό οργανισμό ή ομάδα ατόμων, που ισχυρίζεται ότι είναι θύμα παραβίασης, από ένα από τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη, των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στη Σύμβαση ή στα Πρωτόκολλά της. Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να μην παρεμποδίζουν με κανένα μέτρο την αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος αυτού.

Προϋποθέσεις παραδεκτού¹

Άρθρον 35.- 1. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να επιληφθεί προσφυγής παρά μόνο αφού εξαντληθούν τα εσωτερικά ένδικα μέσα, όπως αυτά νοούνται σύμφωνα με τις γενικώς παραδεδεδεγμένες αρχές του δικαίου και εντός προθεσμίας έξι (6) μηνών από της ημερομηνίας της τελεσιδικίας της εσωτερικής απόφασης.

2. Το Δικαστήριο δεν θα επιληφθεί καμίας ατομικής προσφυγής που υποβάλλεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 34, εφόσον αυτή :

α. είναι ανώνυμη,

β. είναι ουσιαστικά όμοια με προσφυγή που έχει προηγουμένως εξετασθεί από το Δικαστήριο ή έχει ήδη υποβληθεί σε άλλη διεθνή διαδικασία που διερευνά ή επιλύει διαφορές και εφόσον δεν περιέχει νέα στοιχεία.

3. Το Δικαστήριο κηρύσσει απαράδεκτη οποιαδήποτε ατομική προσφυγή που υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 34, όταν εκτιμά ότι:

α. η προσφυγή είναι ασυμβίβαστη προς τις διατάξεις της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, προφανώς αβάσιμη ή καταχρηστική, ή

β. ο προσφεύγων δεν έχει υποστεί σημαντική βλάβη, εκτός εάν ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως αυτά ορίζονται από τη Σύμβαση και τα Πρωτοκόλλα της, απαιτεί την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας και υπό την προϋπόθεση ότι δεν μπορεί να απορριφθεί για τον λόγο αυτό καμία υπόθεση η οποία δεν έχει εξεταστεί δεόντως από εσωτερικό δικαστήριο.

4. Το Δικαστήριο απορρίπτει κάθε προσφυγή που θεωρεί απαράδεκτη κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Μπορεί να πράξει καθ' όμοιο τρόπο σε κάθε στάδιο της διαδικασίας.

Παρέμβαση τρίτου²

Άρθρον 36.- 1. Σε κάθε υπόθεση ενώπιον Τμήματος ή του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως, το Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος του οποίου υπήκοος είναι ο αιτών, έχει το δικαίωμα να υποβάλλει παρατηρήσεις και να λάβει μέρος στις ακροαματικές διαδικασίες.

2. Στα πλαίσια της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου μπορεί να καλέσει κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος που δεν είναι διάδικο ή κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο πλην του αιτούντος, να υποβάλουν εγγράφως παρατηρήσεις ή να λάβουν μέρος στις ακροαματικές διαδικασίες.

¹ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

² Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α')

3. Σε κάθε υπόθεση ενώπιον Τμήματος ή του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως, ο Επίτροπος για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να υποβάλλει παρατηρήσεις και να λάβει μέρος στις ακροαματικές διαδικασίες.

Διαγραφή

Άρθρον 37.- 1. Ανά πάσα στιγμή της διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει τη διαγραφή της προσφυγής από το πινάκιο, οσάκις οι περιστάσεις του επιτρέπουν να συμπεράνει :

- α. ότι ο αιτών δεν επιθυμεί πλέον την εκδίκασή της,
- β. ή ότι η διαφορά διευθετήθηκε,
- γ. ή ότι για οποιονδήποτε άλλο λόγο του οποίου την ύπαρξη διαπιστώνει το Δικαστήριο, δεν αιτιολογείται πλέον η περαιτέρω εξέταση της προσφυγής.

Πάντως, το Δικαστήριο προβαίνει στην εξέταση της προσφυγής εάν τούτο απαιτείται από το σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου που εγγυάται η Σύμβαση και τα Πρωτόκολλά της.

2. Το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την επανεγγραφή μιας προσφυγής στο πινάκιο, εφόσον εκτιμά ότι τούτο αιτιολογείται από τις περιστάσεις.

Εξέταση της υπόθεσης¹

Άρθρον 38.- Το Δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ αντιμωλία με τους εκπροσώπους των διαδίκων και, εάν χρειάζεται, διενεργεί έρευνα, για την αποτελεσματική διεξαγωγή της οποίας τα ενδιαφερόμενα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν όλες τις αναγκαίες διευκολύνσεις.

Φιλικός διακανονισμός²

Άρθρον 39.- 1. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να θέσει εαυτό στην διάθεση των ενδιαφερομένων διαδίκων με σκοπό να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης στη βάση του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως αυτά ορίζονται στη Σύμβαση και τα Πρωτοκολλά της.

2. Οι διαδικασίες που διεξάγονται βάσει της παραγράφου 1 είναι εμπιστευτικές.

3. Σε περίπτωση επίτευξης φιλικού διακανονισμού, το Δικαστήριο διαγράφει την υπόθεση από το πινάκιο με απόφαση που περιορίζεται σε μία σύντομη έκθεση των γεγονότων και της λύσης που επιτεύχθηκε.

4. Η απόφαση αυτή διαβιβάζεται στην Επιτροπή Υπουργών, η οποία εποπτεύει την εκτέλεση των όρων του φιλικού διακανονισμού, όπως αυτοί ορίζονται στην απόφαση.

Δημόσια συνεδρίαση και πρόσβαση στα έγγραφα

Άρθρον 40.- 1. Η συνεδρίαση είναι δημόσια, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά λόγω εξαιρετικών συνθηκών.

2. Το κοινό έχει πρόσβαση στα έγγραφα που κατατίθενται στην Γραμματεία, εκτός αν ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφασίσει διαφορετικά.

Δίκαιη ικανοποίηση

Άρθρον 41.- Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση.

¹ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α').

² Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α').

Αποφάσεις των Τμημάτων

Άρθρον 42.- Οι αποφάσεις των Τμημάτων καθίστανται οριστικές σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Παραπομπή ενώπιον του Τμήματος Ευρείας Σύμβασης

Άρθρον 43.- 1. Εντός τρίμηνης προθεσμίας από της εκδόσεως αποφάσεως του Τμήματος, κάθε διάδικος μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να ζητήσει την παραπομπή της υπόθεσης ενώπιον του Τμήματος Ευρείας Σύμβασης.

2. Το Συμβούλιο των πέντε δικαστών του Τμήματος Ευρείας Σύμβασης δέχεται την αίτηση, εάν η υπόθεση θέτει σοβαρό ζήτημα όσον αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της ή ακόμα ένα σοβαρό ζήτημα γενικής φύσης.

3. Εάν το Συμβούλιο δεχθεί την αίτηση, το Τμήμα Ευρείας Σύμβασης εκδίδει απόφαση επί της υποθέσεως.

Οριστικές αποφάσεις

Άρθρον 44.- 1. Η απόφαση του Τμήματος Ευρείας Σύμβασης είναι οριστική.

2. Η απόφαση του Τμήματος καθίσταται οριστική :

α. οσάκις οι διάδικοι δηλώνουν ότι δεν θα ζητήσουν την παραπομπή της υπόθεσης ενώπιον του Τμήματος Ευρείας Σύμβασης, ή

β. τρεις (3) μήνες μετά την ημερομηνία της απόφασης εάν δεν ζητήθηκε η παραπομπή της υπόθεσης ενώπιον του Τμήματος Ευρείας Σύμβασης ή οσάκις το Συμβούλιο του Τμήματος Ευρείας Σύμβασης απορρίπτει τη σχετική με την παραπομπή αίτηση που συντάσσεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 43.

Αιτιολογία αποφάσεων

Άρθρον 45.- 1. Οι δικαστικές αποφάσεις, καθώς επίσης και οι αποφάσεις που κηρύσσουν τις αιτήσεις παραδεκτές ή απαράδεκτες είναι αιτιολογημένες.

2. Εάν η δικαστική απόφαση δεν εκφράζει εν όλω ή εν μέρει την ομόφωνη γνώμη των δικαστών, κάθε δικαστής έχει δικαίωμα να επισυνάψει έκθεση της προσωπικής του γνώμης.

Υποχρεωτική ισχύς και εκτέλεση των αποφάσεων¹

Άρθρον 46.- 1. Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμμορφώνονται προς τις οριστικές αποφάσεις του Δικαστηρίου επί των διαφορών στις οποίες είναι διάδικοι.

2. Η οριστική απόφαση του Δικαστηρίου διαβιβάζεται στην Επιτροπή Υπουργών, η οποία εποπτεύει την εκτέλεση της εν λόγω απόφασης.

3. Εάν η Επιτροπή Υπουργών κρίνει ότι η εποπτεία της εκτέλεσης μιας οριστικής απόφασης εμποδίζεται από ένα πρόβλημα στην ερμηνεία της απόφασης, μπορεί να παραπέμψει το θέμα στο Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του ερμηνευτικού ζητήματος. Η απόφαση περί παραπομπής απαιτεί πλειοψηφία δύο τρίτων των εκπροσώπων που έχουν το δικαίωμα να μετέχουν στην Επιτροπή.

4. Εάν η Επιτροπή Υπουργών κρίνει ότι ένα Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος αρνείται να συμμορφωθεί με οριστική απόφαση σε υπόθεση στην οποία είναι μέρος, μπορεί, αφού προειδοποιήσει επισήμως το Μέρος αυτό και με απόφαση που λαμβάνεται με πλειοψηφία δύο τρίτων των εκ-

¹ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α').

προσώπων που έχουν το δικαίωμα να μετέχουν στην Επιτροπή, να παραπέμψει στο Δικαστήριο το ζήτημα εάν το εν λόγω Μέρος έχει παραλείψει να εκπληρώσει την υποχρέωση του δυνάμει της παραγράφου 1.

5. Εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει παραβίαση της παραγράφου 1, παραπέμπει την υπόθεση στην Επιτροπή Υπουργών προκειμένου αυτή να εξετάσει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Εάν το Δικαστήριο δεν διαπιστώσει παραβίαση της παραγράφου 1, παραπέμπει την υπόθεση στην Επιτροπή Υπουργών, η οποία κλείνει την εξέταση της υπόθεσης.

Γνωμοδοτήσεις

Άρθρον 47.- 1. Το Δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση της Επιτροπής των Υπουργών, να εκδίδει γνωμοδοτήσεις για νομικά θέματα που αφορούν στην ερμηνεία της Σύμβασης και των Πρωτοκόλλων της.

2. Οι γνωμοδοτήσεις αυτές δεν μπορούν να αναφέρονται ούτε σε θέματα σχετικά με το περιεχόμενο ή την έκταση των δικαιωμάτων των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που ορίζονται στον τίτλο Ι της Σύμβασης και στα Πρωτόκολλα, ούτε στα λοιπά θέματα τα οποία το Δικαστήριο ή η Επιτροπή των Υπουργών πρέπει ενδεχομένως να εξετάσουν λόγω υποβολής προσφυγής κατά τη Σύμβαση.

3. Η απόφαση της Επιτροπής των Υπουργών να ζητήσει από το Δικαστήριο γνωμοδότηση λαμβάνεται με πλειοψηφία των εκπροσώπων που έχουν το δικαίωμα να μετέχουν στην Επιτροπή.

Αρμοδιότητα για έκδοση γνωμοδοτήσεων του Δικαστηρίου

Άρθρον 48.- Το Δικαστήριο κρίνει κατά πόσον η αίτηση για παροχή γνωμοδότησης, η οποία υποβάλλεται από την Επιτροπή των Υπουργών, υπάγεται στην αρμοδιότητά του σύμφωνα με το άρθρο 47.

Αιτιολογία των γνωμοδοτήσεων

Άρθρον 49.- 1. Η γνωμοδότηση του Δικαστηρίου είναι αιτιολογημένη.

2. Εάν η γνωμοδότηση δεν εκφράζει εν όλω ή εν μέρει την ομόφωνη γνώμη των δικαστών, κάθε δικαστής έχει δικαίωμα να επισυνάψει έκθεση με την προσωπική του γνώμη.

3. Η γνωμοδότηση του Δικαστηρίου διαβιβάζεται στην Επιτροπή των Υπουργών.

Έξοδα λειτουργίας του Δικαστηρίου

Άρθρον 50.- Τα έξοδα λειτουργίας του Δικαστηρίου βαρύνουν το Συμβούλιο της Ευρώπης.

Προνόμια και ασυλίες των δικαστών

Άρθρον 51.- Οι δικαστές απολαμβάνουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, των προνομίων και ασυλιών που προβλέπονται στο άρθρο 40 του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και στις συμφωνίες που έχουν συναφθεί δυνάμει του άρθρου αυτού.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ : ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Έρευνες του Γενικού Γραμματέα

Άρθρον 52.- Η Κυβέρνησις παντός Συμβαλλομένου Μέρους θα έχη την υποχρέωσιν όπως παράσχη κατόπιν αιτήσεως του Γενικού Γραμματέως του Συμβουλίου της Ευρώπης, τας απαιτούμενας εξηγήσεις επί του τρόπου κατά τον οποίον το εσωτερικόν αυτού δίκαιον εξασφαλίζει την αποτελεσματικήν εφαρμογήν οιασδήποτε εκ των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

Προστασία των αναγνωρισμένων δικαιωμάτων του ανθρώπου

Άρθρον 53.- Ουδεμία των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως δύναται να ερμηνευθή ως περιορίζουσα ή αναιρούσα τα δικαιώματα του ανθρώπου και θεμελιώδεις ελευθερίας, τα οποία τυχόν αναγνωρίζονται συμφώνως προς τους νόμους οιουδήποτε των Συμβαλλομένων Μερών ή προς πάσαν άλλην Σύμβασιν την οποίαν ταύτα έχουν υπογράψει.

Εξουσίες της Επιτροπής Υπουργών

Άρθρον 54.- Ουδεμία των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως επηρεάζει την χορηγηθείσαν τη Επιτροπή Υπουργών υπό του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης εξουσίαν.

Παραίτηση από άλλους τρόπους επίλυσης των διαφορών

Άρθρον 55.- Τα υψηλά Συμβαλλόμενα μέρη αμοιβαίως παραιτούνται του δικαιώματος, εξαιρέσει προκειμένου περί ειδικής συμφωνίας, όπως επικαλεσθώσι συνθήκας, συμβάσεις ή δηλώσεις μεταξύ αυτών υπάρχουσας, επί τω σκοπώ υποβολής, δυνάμει αιτήσεως, διαφοράς δημιουργηθείσης εκ της ερμηνείας ή εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως, εις τρόπον διακανονισμού διάφορον του εν τη παρούση Συμβάσει προβλεπομένου.

Εδαφική Εφαρμογή

Άρθρον 56.- 1. Παν Κράτος δύναται κατά την στιγμήν της επικυρώσεως ή ανά πάσαν ακολουθούσαν στιγμήν, να δηλώση, δια κοινοποιήσεως απευθυνομένης εις τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ότι η παρούσα Σύμβασις θα έχη εφαρμογήν με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου εις όλα τα εδάφη ή εις έν οιονδήποτε των εδαφών ων έχει την διεθνή εκπροσώπησιν.

2. Η Σύμβασις θα έχη εφαρμογήν ως προς το έδαφος ή τα εδάφη άτινα θα καθορίζωνται εις την κοινοποίησιν από της τριακοστής ημέρας ήτις θα έπεται της ημερομηνίας καθ'ήν ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα έχη λάβει την κοινοποίησιν.

3. Εις τα ρηθέντα εδάφη αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως θα εφαρμόζωνται λαμβανομένων υπ' όψιν των τοπικών αναγκών.

4. Παν Κράτος προβάν εις δήλωσιν συμφώνως προς την πρώτην παράγραφον του άρθρου τούτου, δύναται, ανά πάσαν ακολουθούσαν στιγμήν, να δηλώση εν σχέσει προς έν ή πλείονα των αναφερομένων εις την δήλωσιν ταύτην εδαφών ότι δέχεται την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να επιλαμβάνεται των αιτήσεων φυσικών προσώπων, μη κυβερνητικών οργανώσεων ή ομάδων ατόμων, συμφώνως προς το άρθρο 34 της παρούσης Συμβάσεως.

Επιφυλάξεις

Άρθρον 57.- 1. Παν Κράτος δύναται, κατά την στιγμήν της υπογραφής της παρούσης Συμβάσεως ή της καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως αυτής, να διατυπώση επιφύλαξιν ως προς ειδικήν τινά διάταξιν της Συμβάσεως, εφ' όσον νόμος τις ισχύων κατά την στιγμήν εκείνης επί του εδάφους του είναι ασύμφωνος προς την ρηθείσαν διάταξιν. Αι επιφυλάξεις γενικής φύσεως δεν επιτρέπονται κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Πάσα επιφύλαξις διατυπωμένη συμφώνως προς το παρόν άρθρον συνεπάγεται βραχείαν έκθεσιν του σχετικού νόμου.

Καταγγελία

Άρθρον 58.- 1. Υψηλόν τι Συμβαλλόμενον Μέρος δεν δικαιούται να καταγγείλη την παρούσαν Σύμβασιν ειμή μετά την λήξιν πενταετίας από της ενάρξεως της ισχύος της Συμβάσεως σχετι-

κώς προς αυτό, και κατόπιν προειδοποιήσεως έξι μηνών, διδομένης δια κοινοποιήσεως απευθυνομένης προς τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος ειδοποιεί σχετικώς τα άλλα Συμβαλλόμενα Μέρη.

2. Η καταγγελία αυτή δεν δύναται να έχει ως αποτέλεσμα να απαλλάξει το ενδιαφερόμενο υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος των περιλαμβανομένων εν τη παρούση Συμβάσει υποχρεώσεων αναφορικώς προς πάσαν πράξιν δυναμένην να αποτελέσει παραβίασιν των υποχρεώσεων τούτων και λαβούσαν χώραν προ της ημερομηνίας κατά την οποίαν η καταγγελία θα ετίθετο εν εφαρμογή.

3. Υπό την αυτήν επιφύλαξιν, παν Συμβαλλόμενον Μέρος, το οποίο θα έπαυε να αποτελή μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα έπαυε να αποτελή μέρος της παρούσης Συμβάσεως.

4. Η Σύμβασις δύναται να καταγγελθή, συμφώνως προς τας διατάξεις των πρηγουμένων παραγράφων, εν σχέσει προς εδάφη εις τα οποία εδηλώθη ότι εφαρμόζεται κατά το άρθρο 56.

Υπογραφή και Επικύρωση¹

Άρθρον 59.- 1. Η παρούσα Σύμβασις θα είναι ανοιχτή εις την υπογραφήν των Κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, θα υποβληθή δε εις κύρωσιν. Αι κυρώσεις θα κατατεθώσι εις την Γενικήν Γραμματείαν του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση.

3. Η παρούσα Σύμβασις θα τεθή εν ισχύϊ μετά την κατάθεσιν δέκα οργάνων κυρώσεως.

4. Σχετικώς προς παν μέρος το οποίον ήθελε κυρώση μεταγενεστέρως, η Σύμβασις θα τεθή εν ισχύϊ άμα τη καταθέσει του οργάνου επικυρώσεως.

5. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα κοινοποιήση προς άπαντα τα μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης την έναρξιν ισχύος της Συμβάσεως, τα ονόματα των υψηλών Συμβαλλομένων Μερών άτινα θα την έχωσι επικυρώσει, ως και την κατάθεσιν παντός οργάνου επικυρώσεως λαμβάνουσας χώραν μεταγενεστέρως.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Ρώμη την 4ην Νοεμβρίου 1950 εις Γαλλικήν και Αγγλικήν, αμφοτέρων των κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών, και εις έν μόνον αντίτυπον όπερ, θέλει κατατεθεί εις τα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας θέλει αποστείλει κεκυρωμένα αντίγραφα προς άπαντας τους Συμβαλλομένους.

¹ Όπως τροποποιήθηκε με το 14ο Πρωτόκολλο (Ν. 3344/2005, ΦΕΚ 133, τ. Α').

Πρώτον Πρόσθετον Πρωτόκολλον εις την Σύμβασιν περί Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

Υπογράφηκε στο Παρίσι την 20η Μαρτίου 1952¹

Έναρξη ισχύος : 18.5.1954 σύμφωνα με το άρθρο 6

Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης Νο. 9

Οι κεφαλίδες των άρθρων και το κείμενο τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου Νο. 11 από την έναρξη ισχύος του (στις 1.11.1998)

Αι Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Εχόμεναι υπό της αποφάσεως όπως λάβωσι τα ενδεικνύόμενα μέτρα προς διασφάλισιν της συλλογικής εγγυήσεως δικαιωμάτων και ελευθεριών πέραν των ήδη αναφερομένων εις το Κεφάλαιον Ι της Συμβάσεως περί Προασπίσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ήτις υπεγράφη εν Ρώμη την 4ην Νοεμβρίου 1950 (κατωτέρω κατονομαζομένης "η Σύμβασις").

Συνεφώνησαν τα ακόλουθα :

Προστασία της ιδιοκτησίας

Άρθρον 1.- Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους, υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου, όρους.

Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσι το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύϊ νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων.

Δικαίωμα στην εκπαίδευση

Άρθρον 2.- Ουδείς δύναται να στερηθή του δικαιώματος όπως εκπαιδευθή. Παν Κράτος εν τη ασκήσει των αναλαμβανομένων υπ' αυτού καθηκόντων επί του πεδίου της μορφώσεως και της εκπαιδεύσεως θα σέβεται το δικαίωμα των γονένων όπως εξασφαλίζωσι την μόρφωσιν και εκπαίδευσιν ταύτην συμφώνως προς τας ιδίας αυτών θρησκευτικές και φιλοσοφικάς² πεποιθήσεις.

Δικαίωμα για ελεύθερες εκλογές

Άρθρον 3.- Τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν όπως διενεργώσι, κατά λογικά διαστήματα, ελευθέρας μυστικής εκλογάς, υπό συνθήκας επιτρεπούσας, την ελευθέραν έκφρασιν της λαϊκής θελήσεως ως προς την εκλογήν του νομοθετικού σώματος.

Εδαφική εφαρμογή

Άρθρον 4.- Παν υψηλόν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται κατά την στιγμήν της υπογραφής ή της επικυρώσεως του παρόντος Πρωτοκόλλου ή καθ' οιαδήποτε στιγμήν ακολουθως να κοινοποιήσῃ εις τον Γενικόν Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης δήλωσιν εμφανίουσαν εν τίνι μέτρῳ αναλαμβάνει υποχρεώσεις ως προς την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Πρωτο-

¹ Για τις προπαρασκευαστικές εργασίες βλέπε: <http://www.echr.coe.int/Library/COLENTTravauxprep.html>

² Κατά τη στιγμήν της υπογραφής του παρόντος Πρωτοκόλλου, η Ελληνική κυβέρνησις δυνάμει του άρθρου 64 της ρηθείσης Συμβάσεως, προβαίνει εις την διατύπωσιν της ακόλουθου επιφυλάξεως ως προς το άρθρον 2 του Πρωτοκόλλου: Η λέξις «φιλοσοφικάς» ήτις ευρίσκεται εις το τέλος της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 2 θα έχη εν Ελλάδι εφαρμογήν συμφώνως προς τα σχετικές διατάξεις της εσωτερικής αυτής νομοθεσίας.

κόλλου επί ωρισμένων εδαφών καθοριζόμενων εις την ρηθείσαν δήλωσιν και των οποίων έχει τούτο την διεθνή εκπροσώπησιν.

Έκαστον υψηλόν Συμβαλλόμενον Κράτος όπερ ήθελε κοινοποιήσει δήλωσιν, δυνάμει της προηγουμένης παραγράφου, δύναται, από καιρού εις καιρόν, να κοινοποιή νέας δηλώσεις τροποποιούσας το περιεχόμενον πάσης άλλης προηγούμενης δηλώσεως αυτού ή θετούσης τέρμα εις την εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου επί εδάφους τινός.

Πάσα δήλωσις γενομένη συμφώνως προς το παρόν άρθρον θα θεωρήται ως γενομένη συμφώνως προς την παρ. 1 του άρθρου 56 της Συμβάσεως.

Σχέσεις με τη Σύμβαση

Άρθρον 5.- Τα υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θέλουσι θεωρή τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 του παρόντος Πρωτοκόλλου ως άρθρα πρόσθετα εις την Σύμβασιν και άπασαι αι διατάξεις της Συμβάσεως θα εφαρμόζωνται αναλόγως.

Υπογραφή και επικύρωση

Άρθρον 6.- Το παρόν Πρωτόκολλον είναι ανοικτόν εις την υπογραφήν των μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, άτινα έχουσι υπογράψει την Σύμβασιν. Τούτο θέλει κυρωθή ομού μετά της Συμβάσεως ή μετά την κύρωσιν αυτής και θέλει ισχύσει μετά την κατάθεσιν δέκα οργάνων επικυρώσεως. Το Πρωτόκολλον θέλει ισχύσει δια πάντα Συμβαλλόμενον όστις ήθελε επικυρώσει τούτο μεταγενεστέρως, από της ημερομηνίας της καταθέσεως υπ' αυτού του οργάνου επικυρώσεως.

Τα όργανα επικυρώσεως θέλουσι κατατίθεσθαι παρά τω Γενικώ Γραμματεί του Συμβουλίου της Ευρώπης όστις θα κοινοποιεί προς άπαντα τα μέλη τα ονόματα των επικυρούντων αυτό.

ΕΓΕΝΕΤΟ εν Παρισίοις, την 20ην Μαρτίου 1952, εις την Γαλλικήν και Αγγλικήν, αμφοτέρων των κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών, εις έν μόνον αντίτυπον κατατιθέμενον εις τα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματεύς θέλει αποστείλει κεκρωμένα αντίγραφα αυτών εις εκάστην των Συμβαλλομένων Κυβερνήσεων.

Άρθρον δεύτερον.- Η ισχύς της κυρουμένης Συμβάσεως και του Προσθέτου εις αυτήν Πρωτοκόλλου άρχεται, συμφώνως της παραγράφω 3 του άρθρου 66 αυτής, από της υπό της Ελλάδος καταθέσεως του εγγράφου επικυρώσεως.

4ο Πρωτόκολλο περί αναγνώρισης ορισμένων δικαιωμάτων και ελευθεριών πέραν αυτών που ήδη περιλαμβάνονται στη Σύμβαση και στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο σ' αυτήν¹

Υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 16 Σεπτεμβρίου 1963

Έναρξη ισχύος : 2 Μαΐου 1968 σύμφωνα με το άρθρο 7

Κείμενα : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης No.46

Οι υπογραφοόμενες Κυβερνήσεις, μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης,

Αποφασισμένες να λάβουν τα ενδεικνύόμενα μέτρα για να διασφαλίσουν τη συλλογική εγγύηση δικαιωμάτων και ελευθεριών πέρα από όσα ήδη περιλαμβάνονται στο Τμήμα Ι της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη, στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής θα ονομάζεται "η Σύμβαση"), και στα άρθρα 1 μέχρι 3 του πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση, που υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 20 Μαρτίου 1952,

Συμφώνησαν τα εξής :

Απαγόρευση φυλάκισης για χρέος

Άρθρο 1.- Κανείς δεν στερείται της ελευθερίας του λόγω αδυναμίας εκπληρώσεως συμβατικής υποχρεώσεώς του.

Ελευθερία κυκλοφορίας

Άρθρο 2.- 1. Οποιοσδήποτε βρίσκεται νόμιμα στο έδαφος ενός Κράτους έχει το δικαίωμα να διακινείται ελεύθερα μέσα σ' αυτό και να διαλέγει ελεύθερα σ' αυτό τον τόπο διαμονής του.

2. Κάθε πρόσωπο είναι ελεύθερο να εγκαταλείψει οποιαδήποτε χώρα, συμπεριλαμβανομένης και της δικής του.

3. Η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών δεν υπόκειται σε άλλους περιορισμούς εκτός εκείνων που, προβλεπόμενοι από το δίκαιο, συνιστούν αναγκαία μέτρα, μέσα σε μιά δημοκρατική κοινωνία, για την εθνική ασφάλεια, την τήρηση της δημόσιας τάξεως, την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, την προστασία της υγείας, της ηθικής ή την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.

4. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν επίσης, σε καθορισμένες περιοχές, να αποτελέσουν αντικείμενο περιορισμών που, προβλεπόμενοι από το νόμο, δικαιολογούνται για λόγους δημοσίου συμφέροντος, μέσα σε μια δημοκρατική κοινωνία.

Απαγόρευση απέλασης υπηκόων

Άρθρο 3.- 1. Κανείς δεν μπορεί να απελαθεί με ατομικά ή συλλογικά μέτρα από το έδαφος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

2. Κανείς δεν μπορεί να στερηθεί του δικαιώματος εισόδου στο έδαφος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

Απαγόρευση ομαδικών απελάσεων αλλοδαπών

Άρθρο 4.- Απαγορεύεται η ομαδική απέλαση αλλοδαπών.

¹ Η απόδοση του κειμένου στην ελληνική περιλαμβάνεται στο βιβλίο «Διεθνείς Συμβάσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα», Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Αμνηστίας, Εκδόσεις Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα 1992. Η Ελλάδα δεν έχει υπογράψει το Τέταρτο Πρωτόκολλο.

Εδαφική εφαρμογή

Άρθρο 5.- Κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής ή της επικυρώσεως του παρόντος Πρωτοκόλλου ή οποτεδήποτε αργότερα, να επιδώσει στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης μια δήλωση που να προσδιορίζει το μέτρο με το οποίο δεσμεύεται για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου σε ορισμένα εδάφη που υποδεικνύονται στην εν λόγω δήλωση και των οποίων έχει την εκπροσώπηση στις διεθνείς σχέσεις.

2. Κάθε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος που έχει επιδώσει δήλωση σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο μπορεί, περιοδικά, να επιδίδει καινούργια δήλωση που να τροποποιεί τους όρους κάθε προηγούμενης δηλώσεως ή που να θέτει τέρμα στην εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου σε οποιοδήποτε έδαφος.

3. Η δήλωση που γίνεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα θεωρείται ότι έχει γίνει σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 56 της Συμβάσεως.

4. Το έδαφος κάθε Κράτους όπου εφαρμόζεται το παρόν Πρωτόκολλο από της επικυρώσεως ή αποδοχής από το Κράτος αυτό και καθένα από τα εδάφη όπου το Πρωτόκολλο εφαρμόζεται βάσει δηλώσεως που έγινε από το Κράτος αυτό σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα θεωρούνται ως ξεχωριστά εδάφη για το σκοπό που αναφέρεται στα άρθρα 2 και 3 στο έδαφος ενός Κράτους.

5. Κάθε Κράτος που έχει κάνει δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του παρόντος άρθρου μπορεί, ανά πάσα στιγμή στη συνέχεια, να δηλώσει σε σχέση προς ένα ή περισσότερα από τα εδάφη που μνημονεύονται στη δήλωση αυτή, ότι δέχεται την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να επιλαμβάνεται των προσφυγών φυσικών προσώπων, μη κυβερνητικών οργανισμών ή ομάδων ιδιωτών, όπως τούτο προβλέπεται από το άρθρο 34 της Σύμβασης, δυνάμει των άρθρων 1 έως 4 του παρόντος Πρωτοκόλλου ή ορισμένων εξ αυτών.

Σχέσεις με τη Σύμβαση

Άρθρο 6.- Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη θα θεωρούν τα άρθρα 1 έως 5 του Πρωτοκόλλου ως πρόσθετα άρθρα της Συμβάσεως, της οποίας θα εφαρμόζονται συγχρόνως όλες οι διατάξεις.

Υπογραφή και επικύρωση

Άρθρο 7.- 1. Το παρόν Πρωτόκολλο είναι ανοιχτό προς υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση. Θα επικυρωθεί συγχρόνως με τη Σύμβαση ή μετά την επικύρωσή της. Θα ισχύσει μετά την κατάθεση πέντε εγγράφων επικυρώσεως. Για κάθε Κράτος που το έχει υπογράψει και θα το επικυρώσει αργότερα, το Πρωτόκολλο θα ισχύσει μετά την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως.

2. Τα έγγραφα επικυρώσεως θα κατατεθούν στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος θα γνωστοποιήσει σε όλα τα μέλη τα ονόματα όσων το επικύρωσαν.

ΠΡΟΣ ΠΙΣΤΩΣΗ των ανωτέρω, οι κατωτέρω υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

ΕΓΙΝΕ στο Στρασβούργο, τη 16η Σεπτεμβρίου 1961, στη γαλλική και αγγλική γλώσσα. Και τα δύο κείμενα θεωρούνται εξίσου αυθεντικά, σε ένα μοναδικό αντίτυπο, που θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας θα επιδώσει ακριβές και επικυρωμένο αντίγραφο σε καθένα από τα Κράτη που το υπέγραψαν.

6ο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών σχετικά με την κατάργηση της ποινής του Θανάτου

Υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης στο Στρασβούργο στις 28 Απριλίου 1993

Έναρξη ισχύος : 1 Μαρτίου 1985 σύμφωνα με το άρθρο 8

Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων, No. 114

[όπως κυρώθηκε με το Ν. 2610/1998: Κύρωση του 6^{ου} Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών σχετικά με την κατάργηση της ποινής του Θανάτου (ΦΕΚ 110, τ. Α΄) και τροποποιήθηκε με το Ν. 2400 της 29.5/4.6.1996 : Κύρωση του Πρωτοκόλλου Νο. 11 στη Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στο πλαίσιο της αναμόρφωσης του μηχανισμού ελέγχου που θεσπίστηκε από τη Σύμβαση (ΦΕΚ 96, τ. Α΄)].

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

6ο Πρωτόκολλο στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών σχετικά με την κατάργηση της ποινής του θανάτου

Τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, που υπογράφουν το παρόν Πρωτόκολλο στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής «η Σύμβαση»),

Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εξελίξεις που μεσολάβησαν σε πολλά κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης εκφράζουν μία γενική υπέρ της κατάργησης της θανατικής ποινής,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κατάργηση της θανατικής ποινής

Άρθρο 1. - Η ποινή του θανάτου καταργείται. Κανείς δεν μπορεί να καταδικασθεί σε τέτοια ποινή, ούτε να εκτελεσθεί.

Θανατική ποινή σε περίοδο πολέμου

Άρθρο 2. - Ένα Κράτος μπορεί να προβλέψει στη νομοθεσία του την ποινή του θανάτου για πράξεις που διαπράττονται σε καιρό πολέμου ή επικείμενου κινδύνου πολέμου. Η ποινή αυτή δεν θα επιβάλλεται παρά μόνο στις περιπτώσεις που προβλέπει η νομοθεσία και σύμφωνα με τις διατάξεις της. Το Κράτος αυτό θα γνωστοποιεί στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης τις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας του.

Απαγόρευση παρεκκλίσεων

Άρθρο 3.- Καμία παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου, με βάση το άρθρο 15 της Σύμβασης, δεν είναι επιτρεπτή.

Απαγόρευση επιφυλάξεων

Άρθρο 4. - Καμία επιφύλαξη στις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου, με βάση το άρθρο 57 της Σύμβασης, δεν είναι αποδεκτή.

Εδαφική εφαρμογή

Άρθρο 5. - 1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο υπογραφής ή κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, να καθορίσει το έδαφος ή τα εδάφη στα οποία θα εφαρμόζεται αυτό το Πρωτόκολλο.

2. Κάθε Κράτος μπορεί, οποτεδήποτε στη συνέχεια, με δήλωση που θα απευθύνει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή αυτού του Πρωτοκόλλου σε κάθε άλλο έδαφος που θα καθορίζεται στη δήλωση. Στο έδαφος αυτό, το Πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.

3. Κάθε δήλωση που γίνεται σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους μπορεί να ανακληθεί για οποιοδήποτε έδαφος που καθορίζεται στη δήλωση αυτή με ανακοίνωση προς το Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία παραλαβής της ανακοίνωσης από το Γενικό Γραμματέα.

Σχέσεις με τη Σύμβαση

Άρθρο 6.- Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούν τα άρθρα 1-5 αυτού του Πρωτοκόλλου ως πρόσθετα άρθρα στη Σύμβαση και κατά συνέπεια θα εφαρμόζονται, σε σχέση με το Πρωτόκολλο, όλες οι διατάξεις της Σύμβασης.

Υπογραφή και επικύρωση

Άρθρο 7.- Το παρόν Πρωτόκολλο είναι ανοικτό προς υπογραφή από τα Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση. Υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Ένα Κράτος - μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν μπορεί να επικυρώσει, να αποδεχθεί ή να εγκρίνει αυτό το Πρωτόκολλο χωρίς να έχει επικυρώσει, κατά την ίδια στιγμή ή προηγουμένως, τη Σύμβαση. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Έναρξη ισχύος

Άρθρο 8.- 1. Το παρόν Πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία πέντε Κράτη-μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης θα έχουν δηλώσει ότι συναινούν να δεσμευθούν από το Πρωτόκολλο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7.

2. Για κάθε Κράτος-μέλος που θα εκφράσει μεταγενέστερα τη συγκατάθεσή του, το Πρωτόκολλο θα ισχύσει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία κατάθεσης των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

Καθήκοντα του θεματοφύλακα

Άρθρο 9.- Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα Κράτη - μέλη του Συμβουλίου:

- α) κάθε υπογραφή,
- β) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης,
- γ) κάθε ημερομηνία θέσης σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 8.
- δ) κάθε άλλη πράξη, κοινοποίηση ή ανακοίνωση που έχει σχέση με το παρόν Πρωτόκολλο.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι παρακάτω υπογράφωντες, που είναι νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό υπέγραψαν το Πρωτόκολλο αυτό.

Έγινε στο Στρασβούργο, στις 28 Απριλίου 1983 στη γαλλική και αγγλική γλώσσα, με τα δύο κείμενα να έχουν την ίδια ισχύ, σε ένα μόνο αντίτυπο, που θα κατατεθεί στο αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα κοινοποιήσει κυρωμένο αντίγραφο σε κάθε Κράτος - μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο δεύτερο.- Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 8 αυτού.

7ο Πρωτόκολλο της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών

Υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης στο Στρασβούργο στις 22 Νοεμβρίου 1984

Έναρξη ισχύος : 1 Νοεμβρίου 1988 σύμφωνα με το άρθρο 9

Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων Νο. 117

[όπως κυρώθηκε με τον **N. 1705 της 5/12 Ιουνίου 1987: Κύρωση Πρωτοκόλλου υπ' αριθμό 7 της Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΦΕΚ 89, τ. Α΄)] και τροποποιήθηκε με το **N. 2400 της 29.5/4.6.1996 : Κύρωση του Πρωτοκόλλου Νο. 11 στη Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στο πλαίσιο της αναμόρφωσης του μηχανισμού ελέγχου που θεσπίστηκε από τη Σύμβαση (ΦΕΚ 96, τ. Α΄)].****

Άρθρο πρώτο.- Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 το Συντάγμα το Πρωτόκολλο αριθμός 7 της Σύμβασης για την προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 22 Νοεμβρίου 1984, με την επιφύλαξη, (δυνάμει των άρθρων 64 της Σύμβασης και του άρ. 7 του Πρωτοκόλλου), ότι η διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του κυρουμένου Πρωτοκόλλου δε θίγει τη διάταξη του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Το κείμενο του Πρωτοκόλλου σε πρωτότυπο στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική, έχει ως εξής :

Πρωτόκολλο Αριθμός 7 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου Και Των Θεμελιωδών Ελευθεριών

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφουν αυτό το Πρωτόκολλο, Έχοντας αποφασίσει να λάβουν νέα μέτρα για να διασφαλίσουν τη συλλογική ενδυνάμωση ορισμένων δικαιωμάτων και ελευθεριών μέσω της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (η οποία για τους σκοπούς του παρόντος Πρωτοκόλλου αναφέρεται ως «η Σύμβαση»), Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Διαδικαστικές εγγυήσεις σε περίπτωση απέλασης αλλοδαπών

Άρθρο 1.- 1. Αλλοδαπός που έχει νόμιμα τη διαμονή του στην επικράτεια ενός Κράτους δεν απελαύνεται παρά μόνο μετά από απόφαση που έχει ληφθεί σύμφωνα με τον νόμο. Στον ανωτέρω δίδεται η δυνατότητα:

- α) να προτείνει επιχειρήματα κατά της απέλασής του,
- β) να τύχει η υπόθεσή του επανεξέτασης και
- γ) να εκπροσωπείται για τους σκοπούς αυτούς ενώπιον της αρμόδιας Αρχής, ή ενώπιον ενός ή περισσοτέρων προσώπων που ορίζονται απ' αυτή την Αρχή.

2. Αλλοδαπός μπορεί να απελαθεί και πριν από την άσκηση των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παραγρ. 1α, β και γ αυτού του άρθρου όταν αυτή η απέλαση είναι αναγκαία για το συμφέρον της δημόσιας τάξης ή επιβάλλεται για λόγους εθνικής ασφάλειας.

Δικαίωμα για διπλό βαθμό δικαιοδοσίας σε θέματα ποινικού δικαίου

Άρθρο 2.- 1. Κάθε πρόσωπο που καταδικάσθηκε για αξιόποινη πράξη από δικαστήριο, έχει το δικαίωμα της επανεξέτασης από ανώτερο δικαστήριο της απόφασης με την οποία κηρύχθηκε ένοχος ή της απόφασης με την οποία του επιβλήθηκε ποινή. Η άσκηση αυτού του δικαιώματος και οι λόγοι για τους οποίους μπορεί αυτό να ασκηθεί, διέπονται από το νόμο.

2. Από το δικαίωμα μπορούν να γίνουν εξαιρέσεις στην περίπτωση αξιόποινων πράξεων μικρής σημασίας, όπως ορίζονται στο νόμο, ή στις περιπτώσεις που ο καταδικασθείς κρίθηκε σε πρώτο βαθμό από το ανώτερο δικαστήριο, ή καταδικάσθηκε μετά από άσκηση ενδίκου μέσου εναντίον της απαλλαγής του.

Δικαίωμα αποζημίωσης σε περίπτωση δικαστικής πλάνης

Άρθρο 3.- Όταν ένα πρόσωπο καταδικάσθηκε με αμετάκλητη απόφαση για αξιόποινη πράξη και η καταδίκη αυτή ακυρωθεί ή όταν στο πρόσωπο αυτό απονεμηθεί χάρη με βάση ένα νέο ή μεταγενέστερο της απόφασης γεγονός που αποδεικνύει άμεσα ότι υπήρχε δικαστική πλάνη, τότε το πρόσωπο που υποβλήθηκε σε ποινή, η οποία ήταν αποτέλεσμα αυτής της καταδίκης, θα αποζημιώνεται σύμφωνα με το νόμο ή την πρακτική που ακολουθείται στο Κράτος, για το οποίο πρόκειται, εκτός εάν αποδειχθεί ότι η μη έγκαιρη αποκάλυψη του άγνωστου γεγονότος οφείλεται ολικά ή μερικά σ' αυτό το πρόσωπο.

Δικαίωμα κάθε προσώπου να μη δικάζεται ή να τιμωρείται δύο φορές για το ίδιο αδίκημα

Άρθρο 4.- 1. Κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή καταδικασθεί ποινικά από τα δικαστήρια του ίδιου Κράτους, για μια παράβαση για την οποία ήδη αθώωθηκε ή καταδικάσθηκε με αμετάκλητη απόφαση σύμφωνα με το νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους αυτού.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν εμποδίζουν την επανάληψη της διαδικασίας, σύμφωνα με το νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους για το οποίο πρόκειται, εάν υπάρχουν αποδείξεις νέων ή μεταγενέστερων της απόφασης γεγονότων, ή υπήρξε θεμελιώδες σφάλμα της προηγούμενης διαδικασίας, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα της υπόθεσης.

3. Καμιά απόκλιση από αυτό το άρθρο δεν επιτρέπεται με βάση το άρθρο 15 της Σύμβασης.

Ισότητα μεταξύ συζύγων

Άρθρο 5.- Οι σύζυγοι είναι ίσοι στα δικαιώματα και τις ευθύνες που απορρέουν από το ιδιωτικό δίκαιο στις μεταξύ τους σχέσεις και στις σχέσεις τους με τα τέκνα τους, ως προς το γάμο, κατά τη διάρκειά του και στην περίπτωση λύσης του. Αυτό το άρθρο δεν εμποδίζει τα Κράτη να πάρουν αναγκαία μέτρα που επιβάλλει το συμφέρον των τέκνων.

Εδαφική εφαρμογή

Άρθρο 6.- 1. Κάθε Κράτος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου της επικύρωσης, αποδοχής, ή έγκρισης, να καθορίζει το έδαφος ή τα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται αυτό το Πρωτόκολλο, και να δηλώσει το βαθμό μέχρι του οποίου αναλαμβάνει να εφαρμόζονται οι διατάξεις του Πρωτοκόλλου αυτού, σ' αυτό ή σ' εκείνα τα εδάφη.

2. Κάθε Κράτος μπορεί, οποτεδήποτε μεταγενέστερα, με μια δήλωση που απευθύνεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης να επεκτείνει την εφαρμογή αυτού του Πρωτοκόλλου σε κάθε άλλο έδαφος που καθορίζεται στη δήλωση. Στα εδάφη αυτά το Πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την πάροδο μιας περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης από το Γενικό Γραμματέα.

3. Κάθε δήλωση που γίνεται σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους μπορεί να ανακληθεί ή τροποποιηθεί σε ό,τι αφορά τα εδάφη που καθορίζονται στη δήλωση με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα. Η ανάκληση ή η τροποποίηση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την πάροδο μιας περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα.

4. Μια δήλωση που γίνεται σύμφωνα με αυτό το άρθρο θα θεωρείται ότι έγινε σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 56 της Σύμβασης.

5. Το έδαφος κάθε Κράτους στο οποίο εφαρμόζεται αυτό το Πρωτόκολλο μετά από την επικύρωση, αποδοχή ή έγκρισή του από το Κράτος αυτό, και κάθε έδαφος στο οποίο εφαρμόζεται αυτό το Πρωτόκολλο μετά από τη δήλωση αυτού του Κράτους σύμφωνα με αυτό το άρθρο, μπορούν να θεωρούνται ως ξεχωριστά εδάφη για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 1 στο έδαφος ενός Κράτους.

6. Κάθε Κράτος που έχει κάνει δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του παρόντος άρθρου μπορεί, ανά πάσα στιγμή στη συνέχεια να δηλώσει σε σχέση με ένα ή περισσότερα από τα εδάφη που αναφέρονται στη δήλωση αυτή, ότι δέχεται την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να επιλαμβάνεται των προσφυγών φυσικών προσώπων, μη κυβερνητικών οργανισμών ή ομάδων ιδιωτών, όπως αυτό προβλέπεται από το άρθρο 34 της Σύμβασης, δυνάμει των άρθρων 1 έως 5 του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Σχέσεις με τη Σύμβαση

Άρθρο 7.- Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούν τα άρθρα 1-6 αυτού του Πρωτοκόλλου ως πρόσθετα άρθρα της Σύμβασης και κατά συνέπεια θα εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις της Σύμβασης.

Υπογραφή και επικύρωση

Άρθρο 8.- Αυτό το Πρωτόκολλο ανοίγεται για υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση. Υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Ένα Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν μπορεί να επικυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει αυτό το Πρωτόκολλο χωρίς να έχει, κατά την ίδια στιγμή ή προηγούμενα, επικυρώσει τη Σύμβαση. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Έναρξη ισχύος

Άρθρο 9.- 1. Αυτό το Πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την πάροδο περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία που επτά Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης θα εκφράσουν τη βούλησή τους να δεσμευθούν μ' αυτό το Πρωτόκολλο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

2. Για κάθε Κράτος που θα εκφράσει μεταγενέστερα τη βούλησή του να δεσμευθεί με το Πρωτόκολλο, αυτό θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την πάροδο προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

Καθήκοντα του Θεματοφύλακα

Άρθρο 10.- Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα γνωστοποιεί σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης :

α) κάθε υπογραφή,

- β) την κατάθεση κάθε οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης,
- γ) κάθε ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτού του Πρωτοκόλλου σύμφωνα με τα άρθρα του 6 και 9.
- δ) κάθε άλλη πράξη, γνωστοποίηση, ή δήλωση που σχετίζεται μ' αυτό το Πρωτόκολλο.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ των πιο πάνω οι παραπάνω υπογράφωντες, που είναι νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν το Πρωτόκολλο αυτό.

ΕΓΙΝΕ στο Στρασβούργο, στις 22 Νοεμβρίου 1984, στα γαλλικά και αγγλικά, με τα δύο κείμενα να έχουν την ίδια ισχύ, σε ένα μόνο αντίτυπο που θα κατατεθεί στο αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα κοινοποιήσει κυρωμένο αντίγραφο σε κάθε Κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο δεύτερο.- Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 9 αυτού.

13ο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής σε όλες τις περιστάσεις

Υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης στη Βίλλνιους στις 3.5.2002

Έναρξη ισχύος : 1 Ιουλίου 2003 σύμφωνα με το άρθρο 7

Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων, Νο. 187

[όπως κυρώθηκε με το **N. 3289/2004: Κύρωση του Πρωτοκόλλου αριθ. 13 στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών, σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής σε όλες τις περιστάσεις (ΦΕΚ 227, τ. Α΄)]**

Άρθρο πρώτο.- Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο αριθ. 13 στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής σε όλες τις περιστάσεις, που υπογράφηκε από την Ελλάδα στις 3 Μαΐου 2002 στο Βίλλνιους της Λιθουανίας, του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Πρωτόκολλο Αριθ. 13 στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών, σχετικά με την κατάργηση της θανατικής ποινής σε όλες τις περιστάσεις

Τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφουν το παρόν,

Πεπεισμένα ότι το δικαίωμα στην ζωή του καθενός είναι μία βασική αξία σε μια δημοκρατική κοινωνία και ότι η κατάργηση της θανατικής ποινής είναι ουσιώδους σημασίας για την προστασία αυτού του δικαιώματος και για την πλήρη αναγνώριση της εγγενούς αξιοπρέπειας όλων των ανθρώπινων όντων,

Επιθυμώντας να ενισχύσουν την προστασία του δικαιώματος στην ζωή που εγγυάται η Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών που υπεγράφη στην Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (εφεξής καλούμενης "η Σύμβαση"),

Παρατηρώντας ότι το Πρωτόκολλο Αριθ. 6 της Συμβάσεως, που αφορά την Κατάργηση της θανατικής Ποινής, που υπεγράφη στο Στρασβούργο στις 28 Απριλίου 1983, δεν εξαιρεί την θανατική ποινή προκειμένου περί πράξεων που διαπράχθηκαν εν καιρώ πολέμου ή απειλούμενου πολέμου,

Αποφασισμένα να κάνουν ένα τελικό βήμα προς την κατάργηση της θανατικής ποινής σε όλες τις περιστάσεις,

Συμφώνησαν τα εξής:

Κατάργηση της θανατικής ποινής

Άρθρο 1.- Η θανατική ποινή θα καταργηθεί. Κανείς δεν θα καταδικάζεται σε τέτοια ποινή ή θα εκτελείται.

Απαγόρευση παρεκκλίσεων

Άρθρο 2.- Δεν επιτρέπεται καμία παράβαση από τις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου βάσει του Άρθρου 15 της Συμβάσεως.

Απαγόρευση επιφυλάξεων

Άρθρο 3.- Δεν επιτρέπεται καμία επιφύλαξη ως προς τις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου βάσει του Άρθρου 57 της Συμβάσεως.

Εδαφική εφαρμογή

Άρθρο 4.- 1. Κάθε κράτος μπορεί, κατά την στιγμή της υπογραφής ή της καταθέσεως του εγγράφου κυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως, να προσδιορίσει το έδαφος ή τα εδάφη επί των οποίων θα έχει εφαρμογή το παρόν Πρωτόκολλο.

2. Κάθε Κράτος μπορεί σε κάθε μεταγενέστερο χρόνο, με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου σε οποιοδήποτε άλλο έδαφος που θα προσδιορίζεται στην δήλωση. Το Πρωτόκολλο θα έχει εφαρμογή ως προς το έδαφος αυτό από την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την λήξη τριμήνου προθεσμίας που έπεται της ημερομηνίας κατά την οποίαν ο Γενικός Γραμματέας θα έχει λάβει την δήλωση.

3. Κάθε δήλωση κοινοποιούμενη βάσει των προηγούμενων δύο παραγράφων σε σχέση με κάποιο έδαφος προσδιοριζόμενο στην δήλωση, μπορεί να αποσυρθεί ή τροποποιηθεί με ειδοποίηση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα. Η απόσυρση ή τροποποίηση θα τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την λήξη τριμήνου προθεσμίας που έπεται της ημερομηνίας κατά την οποίαν ο Γενικός Γραμματέας θα έχει λάβει την δήλωση.

Σχέση με την Σύμβαση

Άρθρο 5.- Μεταξύ των Κρατών Μελών, οι διατάξεις των Άρθρων 1 έως 4 του παρόντος Πρωτοκόλλου, θα θεωρούνται ως πρόσθετα άρθρα της Συμβάσεως και οι διατάξεις της Συμβάσεως θα έχουν αντιστοίχως εφαρμογή.

Υπογραφή και επικύρωση

Άρθρο 6.- Το παρόν Πρωτόκολλο θα είναι ανοικτό προς υπογραφή των κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν υπογράψει την Σύμβαση. Υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Ένα κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν μπορεί να κυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει το Πρωτόκολλο εάν δεν έχει προηγουμένως ή ταυτοχρόνως κυρώσει την Σύμβαση. Τα έγγραφα κυρώσεως θα κατατεθούν στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Θέση σε ισχύ

Άρθρο 7 .- 1. Το παρόν Πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την λήξη τριμήνου προθεσμίας που έπεται της ημερομηνίας κατά την οποίαν δέκα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης θα έχουν εκφράσει την συναίνεση τους να δεσμευτούν από το Πρωτόκολλο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6.

2. Ως προς κάθε κράτος μέλος που θα εκφράσει μεταγενέστερα την συναίνεση του να δεσμευτεί από το Πρωτόκολλο, αυτό θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την λήξη τριμήνου προθεσμίας που έπεται της ημερομηνίας καταθέσεως του εγγράφου κυρώσεως, αποδοχής ή εγκρίσεως.

Καθήκοντα του θεματοφύλακα

Άρθρο 8 .- Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα ειδοποιήσει όλα τα κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης για:

α. κάθε υπογραφή,

β. την κατάθεση ενός εγγράφου κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης,
γ. κάθε ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 7,

δ. κάθε άλλη πράξη, ειδοποίηση ή κοινοποίηση σχετική με το παρόν Πρωτόκολλο.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες, όντες δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

Εγένετο εις Βίλνιους, σήμερα 3 Μαΐου 2002, στην Αγγλική και Γαλλική, αμφοτέρων των κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών, σε ένα μόνον αντίτυπο, το οποίο θα κατατεθεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα προς κάθε Κράτος Μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο δεύτερο.- Από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου:

α. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 ("είδη ποινών") του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα (κυρωτικός νόμος 2287/1995, ΦΕΚ 20 Α'/1.2.1995) αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Τα στρατιωτικά εγκλήματα τιμωρούνται με τις παρακάτω ποινές:

A. Κύριες:

α) Κάθειρξη, ισόβια ή πρόσκαιρη.

β) Φυλάκιση.

B. Παρεπόμενες, εκτός από τις προβλεπόμενες από τον Ποινικό Κώδικα:

α) Καθαίρεση.

β) Έκπτωση".

β. Το άρθρο 8 ("επιβολή θανατικής ποινής") του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα καταργείται.

γ. Η παράγραφος 3 του άρθρου 9 ("καθαίρεση") του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Η ποινή της κάθειρξης επιφέρει αυτοδικαίως και καθαίρεση του στρατιωτικού".

δ. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 ("εκτέλεση ποινών") του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα καταργείται και οι λοιπές παράγραφοι αναριθμούνται και λαμβάνουν αντίστοιχα τους αριθμούς 1 έως και 4.

ε. Όπου στις διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα προβλέπεται για ορισμένη αξιόποινη πράξη η ποινή του θανάτου διαζευκτικά με την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, νοείται ότι απειλείται μόνον η τελευταία.

στ. Καταργείται το άρθρο 17 του "Κανονισμού Εξωτερικής Υπηρεσίας των Στρατευμάτων", ο οποίος κυρώθηκε με το Π.Δ. 126/1992, ΦΕΚ 63 Α'/13.4.1992.

Άρθρο τρίτο.- Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 7 αυτού.

14ο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών το οποίο τροποποιεί το σύστημα ελέγχου της Σύμβασης

Υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης στο Στρασβούργο στις 13.5.2004

Έναρξη ισχύος : σύμφωνα με το άρθρο 19

Κείμενο : Σειρά Ευρωπαϊκών Συμβάσεων, No. 194

[όπως κυρώθηκε με το **N. 3344/2005: Κύρωση του Πρωτοκόλλου υπ' αριθ. 14 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το οποίο τροποποιεί το σύστημα ελέγχου της Σύμβασης (ΦΕΚ 133, τ. Α΄)]**

Άρθρο πρώτο: Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο υπ αριθμόν 14 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, το οποίο τροποποιεί το σύστημα ελέγχου της Σύμβασης, που υπογράφηκε στο Στρασβούργο, στις 13 Μαΐου 2004, του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Πρωτόκολλο υπ' αριθμ. 14 στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών το οποίο τροποποιεί το σύστημα ελέγχου της Σύμβασης¹

Προοίμιο

Τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που υπογράφουν το παρόν Πρωτόκολλο στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στην Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (εφεξής αποκαλούμενη «η Σύμβαση»),

Έχοντας υπόψη την Απόφαση υπ αριθμ. 1 και την Διακήρυξη που υιοθετήθηκαν κατά την Ευρωπαϊκή Υπουργική Διάσκεψη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που έλαβε χώρα στην Ρώμη στις 3 και 4 Νοεμβρίου 2000,

Έχοντας υπόψη τις Διακηρύξεις που υιοθετήθηκαν από την Επιτροπή Υπουργών στις 8 Νοεμβρίου 2001, 7 Νοεμβρίου 2002 και 15 Μαΐου 2003, κατά την 109η, 111η και 112η Συνόδους, αντίστοιχως,

Έχοντας υπόψη τη Γνώμη υπ αριθμ. 251 (2004) που υιοθετήθηκε από την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 28 Απριλίου 2004,

Θεωρώντας ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη τροποποίησης ορισμένων διατάξεων της Σύμβασης για το σκοπό της μακροπρόθεσμης διατήρησης και βελτίωσης της αποτελεσματικότητας του συστήματος ελέγχου, υπό το φως κυρίως της συνεχούς αύξησης του φόρτου εργασίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης,

Θεωρώντας, ιδίως, ότι υπάρχει ανάγκη να εξασφαλισθεί ότι το Δικαστήριο θα μπορέσει να συνεχίσει να διαδραματίζει τον εξέχοντα ρόλο του στην προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου στην Ευρώπη,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1.- Η παράγραφος 2 του άρθρου 22 της Σύμβασης διαγράφεται.

¹ Για περισσότερες πληροφορίες για τις αλλαγές που επιφέρει η έναρξη ισχύος του Πρωτοκόλλου No. 14 βλέπε: http://www.coe.int/t/dc/files/events/2010_interlaken_conf/default_EN.asp?

Άρθρο 2.- Το άρθρο 23 της Σύμβασης τροποποιείται και έχει ως εξής:

«Άρθρο 23: Διάρκεια θητείας και απαλλαγή από τα καθήκοντα

1. Οι δικαστές εκλέγονται για περίοδο εννέα ετών. Δεν είναι επανεκλέξιμοι.
2. Η θητεία των δικαστών λήγει μόλις αυτοί συμπληρώσουν το 70ο έτος.
3. Οι δικαστές παραμένουν εν ενεργεία μέχρι να αντικατασταθούν. Συνεχίζουν, πάντως, να χειρίζονται τις υποθέσεις που έχουν ήδη αναλάβει.
4. Κανείς δικαστής δεν μπορεί να απαλλαγεί από τα καθήκοντα του παρά μόνον εάν οι λοιποί δικαστές αποφασίσουν με πλειοψηφία δύο τρίτων ότι ο δικαστής αυτός έπαυσε να πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις».

Άρθρο 3.- Το άρθρο 24 της Σύμβασης διαγράφεται.

Άρθρο 4.- Το άρθρο 25 της Σύμβασης γίνεται άρθρο 24 και το κείμενο του τροποποιείται και έχει ως εξής:

«Άρθρο 24: Γραμματεία και εισηγητές

1. Το Δικαστήριο διαθέτει Γραμματεία, τα καθήκοντα και η οργάνωση της οποίας ορίζονται από τον κανονισμό του Δικαστηρίου.
2. Όταν συνεδριάζει σε μονομελή σύνθεση, το Δικαστήριο επικουρείται από εισηγητές που ασκούν τα καθήκοντά τους υπό την εξουσία του Προέδρου του Δικαστηρίου. Οι εισηγητές αποτελούν μέρος της Γραμματείας του Δικαστηρίου».

Άρθρο 5.- Το άρθρο 26 της Σύμβασης γίνεται άρθρο 25 («Ολομέλεια του Δικαστηρίου») και το κείμενο του τροποποιείται ως εξής:

1. Στο τέλος της παραγράφου δ, το κόμμα αντικαθίσταται από άνω τελεία και η λέξη «και» διαγράφεται.
2. Στο τέλος της παραγράφου ε, η τελεία αντικαθίσταται από άνω τελεία.
3. Προστίθεται νέα παράγραφος στ, η οποία έχει ως εξής: «στ. υποβάλλει κάθε αίτημα δυνάμει του άρθρου 26, παράγραφος 2.»

Άρθρο 6.- Το άρθρο 27 της Σύμβασης γίνεται άρθρο 26 και το κείμενο του τροποποιείται και έχει ως εξής:

«Άρθρο 26: Σύνθεση μόνου δικαστή, επιτροπές, τμήματα και τμήμα ευρείας συνθέσεως

1. Για την εξέταση των υποθέσεων που παραπέμπονται ενώπιον του, το Δικαστήριο συνεδριάζει σε σύνθεση μόνου δικαστή, σε επιτροπές από τρεις δικαστές, σε Τμήματα από επτά δικαστές και σε ένα Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως από δεκαεπτά δικαστές. Τα Τμήματα του Δικαστηρίου συγκροτούν επιτροπές για ορισμένο χρονικό διάστημα.
2. Κατόπιν αιτήματος της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή Υπουργών μπορεί, με ομόφωνη απόφαση και για ορισμένο χρονικό διάστημα, να μειώσει σε πέντε τον αριθμό των δικαστών των Τμημάτων.
3. Όταν το Δικαστήριο συνεδριάζει σε σύνθεση μόνου δικαστή, ο δικαστής δεν εξετάζει οποιαδήποτε προσφυγή κατά του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους για το οποίο ο δικαστής αυτός έχει εκλεγεί.
4. Ο δικαστής που εκλέγεται για το διάδικο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος είναι αυτοδίκαια μέλος του Τμήματος και του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοιος δικαστής ή αυτός δεν είναι σε θέση να μετάσχει της συνθέσεως, ο Πρόεδρος του Δικαστη-

ρίου επιλέγει ένα πρόσωπο από κατάλογο που υποβάλλεται εκ των προτέρων από το εν λόγω Μέρος, και το πρόσωπο αυτό παρίσταται ως δικαστής.

5. Συμμετέχουν επίσης στο Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου, οι Αντιπρόεδροι, οι Πρόεδροι των Τμημάτων και άλλοι δικαστές που επιλέγονται σύμφωνα με τον κανονισμό του Δικαστηρίου. Όταν μία υπόθεση παραπέμπεται στο Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως δυνάμει του άρθρου 43, κανένας δικαστής του Τμήματος που εξέδωσε την απόφαση δεν μετέχει στο Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως, πλην του Προέδρου του Τμήματος και του δικαστή που μετείχε για το διάδικο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος».

Άρθρο 7.- Μετά το νέο άρθρο 26, ένα νέο άρθρο 27 εισάγεται στην Σύμβαση, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 27: Αρμοδιότητα των μόνων δικαστών

1. Ένας μόνος δικαστής μπορεί να κηρύξει απαράδεκτη ή να διαγράψει από το πινάκιο του Δικαστηρίου μια προσφυγή που υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 34, όταν μια τέτοια απόφαση μπορεί να ληφθεί χωρίς περαιτέρω εξέταση.

2. Η απόφαση είναι οριστική.

3. Εάν ο μόνος δικαστής δεν κηρύξει μια προσφυγή απαράδεκτη, ούτε την διαγράψει από το πινάκιο, τότε την προωθεί σε μία επιτροπή ή ένα Τμήμα για περαιτέρω εξέταση».

Άρθρο 8.- Το άρθρο 28 της Σύμβασης τροποποιείται και έχει, ως εξής:

«Άρθρο 28: Αρμοδιότητα επιτροπών

1. Προκειμένου περί προσφυγής που υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 34, μία επιτροπή μπορεί, με ομοφωνία:

α. να την κηρύξει απαράδεκτη ή να την διαγράψει από το πινάκιο, όταν μια τέτοια απόφαση μπορεί να ληφθεί χωρίς περαιτέρω εξέταση, ή

β. να την κηρύξει παραδεκτή και να εκδώσει ταυτόχρονα απόφαση επί της ουσίας, εάν το ζήτημα που θέτει η υπόθεση και αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της αποτελεί ήδη αντικείμενο παγίας νομολογίας του Δικαστηρίου.

2. Οι αποφάσεις της παραγράφου 1 είναι οριστικές.

3. Εάν ο δικαστής που έχει εκλεγεί για το διάδικο Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος δεν είναι μέλος της επιτροπής, η επιτροπή μπορεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να καλέσει τον δικαστή αυτόν να πάρει τη θέση ενός από τα μέλη της, συνεκτιμώντας όλους τους σχετικούς παράγοντες, συμπεριλαμβανομένου του εάν το Μέρος αυτό έχει αμφισβητήσει την εφαρμογή της διαδικασίας της παραγράφου 1.β».

Άρθρο 9.- Το άρθρο 29 της Σύμβασης τροποποιείται ως εξής:

1. Η παράγραφος 1 τροποποιείται και έχει ως εξής: «Εάν καμία απόφαση δεν ληφθεί δυνάμει του άρθρου 27 ή 28, ή δεν εκδοθεί απόφαση δυνάμει του άρθρου 28, το Τμήμα αποφαινεται επί τού παραδεκτού και της ουσίας των ατομικών προσφυγών που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 34.

Η απόφαση επί του παραδεκτού μπορεί να ληφθεί ξεχωριστά».

2. Στο τέλος της παραγράφου 2 προστίθεται μία νέα πρόταση, η οποία έχει ως εξής: «Η απόφαση επί του παραδεκτού λαμβάνεται ξεχωριστά, εκτός αν το Δικαστήριο, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, αποφασίσει διαφορετικά».

3. Η παράγραφος 3 διαγράφεται.

Άρθρο 10.- Το άρθρο 31 της Σύμβασης τροποποιείται ως εξής:

1. Στο τέλος της παραγράφου: α) η λέξη «και» διαγράφεται.
2. Η παράγραφος β) γίνεται παράγραφος γ) και εισάγεται νέα παράγραφος (β) που έχει ως εξής: «β. αποφασίζει επί θεμάτων που παραπέμπονται στο Δικαστήριο από την Επιτροπή Υπουργών σύμφωνα με το άρθρο 4.6, παράγραφος 4, και»

Άρθρο 11.- Το άρθρο 32 της Σύμβασης τροποποιείται ως εξής: στο τέλος της παραγράφου 1, εισάγονται ένα κόμμα και ο αριθμός 46 μετά τον αριθμό 34.

Άρθρο 12.- Η παράγραφος 3 του άρθρου 35 της Σύμβασης τροποποιείται και έχει ως εξής:

«3. Το Δικαστήριο κηρύσσει απαράδεκτη οποιαδήποτε ατομική προσφυγή που υποβάλλεται δυνάμει του άρθρου 34, όταν εκτιμά ότι:

α. η προσφυγή είναι ασυμβίβαστη προς τις διατάξεις της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, προφανώς αβάσιμη ή καταχρηστική, ή

β. ο προσφεύγων δεν έχει υποστεί σημαντική βλάβη, εκτός εάν ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως αυτά ορίζονται από τη Σύμβαση και τα Πρωτοκόλλα της, απαιτεί την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας και υπό την προϋπόθεση ότι δεν μπορεί να απορριφθεί για τον λόγο αυτό καμία υπόθεση η οποία δεν έχει εξεταστεί δεόντως από εσωτερικό δικαστήριο».

Άρθρο 13.- Μία νέα παράγραφος 3 προστίθεται στο τέλος του άρθρου 36 της Σύμβασης, η οποία έχει ως εξής: «3. Σε κάθε υπόθεση ενώπιον Τμήματος ή του Τμήματος Ευρείας Συνθέσεως, ο Επίτροπος για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου του Συμβουλίου της Ευρώπης μπορεί να υποβάλει παρατηρήσεις και να λάβει μέρος στις ακροαματικές διαδικασίες».

Άρθρο 14.- Το άρθρο 38 της Σύμβασης τροποποιείται και έχει ως εξής:

«Άρθρο 38: Εξέταση της υπόθεσης

Το Δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ'αντιμωλία με τους εκπροσώπους των διαδίκων και, εάν χρειάζεται, διενεργεί έρευνα, για την αποτελεσματική διεξαγωγή της οποίας τα ενδιαφερόμενα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουν όλες τις αναγκαίες διευκολύνσεις».

Άρθρο 15.- Το άρθρο 39 της Σύμβασης τροποποιείται και έχει ως εξής:

«Άρθρο 39: Φιλικός Διακανονισμός

1. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το Δικαστήριο μπορεί να θέσει εαυτό στην διάθεση των ενδιαφερομένων διαδίκων με σκοπό να επιτευχθεί φιλικός διακανονισμός της υπόθεσης στη βάση του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως αυτά ορίζονται στη Σύμβαση και τα Πρωτοκόλλα της.

2. Οι διαδικασίες που διεξάγονται βάσει της παραγράφου 1 είναι εμπιστευτικές.

3. Σε περίπτωση επίτευξης φιλικού διακανονισμού, το Δικαστήριο διαγράφει την υπόθεση από το πινάκιο με απόφαση που περιορίζεται σε μία σύντομη έκθεση των γεγονότων και της λύσης που επιτεύχθηκε.

4. Η απόφαση αυτή διαβιβάζεται στην Επιτροπή Υπουργών, η οποία εποπτεύει την εκτέλεση των όρων του φιλικού διακανονισμού, όπως αυτοί ορίζονται στην απόφαση».

Άρθρο 16.- Το άρθρο 46 της Σύμβασης τροποποιείται και έχει ως εξής:

«Άρθρο 46: Υποχρεωτική ισχύς και εκτέλεση των αποφάσεων

1. Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμμορφώνονται προς τις οριστικές αποφάσεις του Δικαστηρίου επί των διαφορών στις οποίες είναι διάδικοι.
2. Η οριστική απόφαση του Δικαστηρίου διαβιβάζεται στην Επιτροπή Υπουργών, η οποία εποπτεύει την εκτέλεση της εν λόγω απόφασης.
3. Εάν η Επιτροπή Υπουργών κρίνει ότι η εποπτεία της εκτέλεσης μιας οριστικής απόφασης εμποδίζεται από ένα πρόβλημα στην ερμηνεία της απόφασης, μπορεί να παραπέμψει το θέμα στο Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί του ερμηνευτικού ζητήματος. Η απόφαση περί παραπομπής απαιτεί πλειοψηφία δύο τρίτων των εκπροσώπων που έχουν το δικαίωμα να μετέχουν στην Επιτροπή.
4. Εάν η Επιτροπή Υπουργών κρίνει ότι ένα Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος αρνείται να συμμορφωθεί με οριστική απόφαση σε υπόθεση στην οποία είναι μέρος, μπορεί, αφού προειδοποιήσει επισήμως το Μέρος αυτό και με απόφαση που λαμβάνεται με πλειοψηφία δύο τρίτων των εκπροσώπων που έχουν το δικαίωμα να μετέχουν στην Επιτροπή, να παραπέμψει στο Δικαστήριο το ζήτημα εάν το εν λόγω Μέρος έχει παραλείψει να εκπληρώσει την υποχρέωση του δυνάμει της παραγράφου 1.
5. Εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει παραβίαση της παραγράφου 1, παραπέμπει την υπόθεση στην Επιτροπή Υπουργών προκειμένου αυτή να εξετάσει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Εάν το Δικαστήριο δεν διαπιστώσει παραβίαση της παραγράφου 1, παραπέμπει την υπόθεση στην Επιτροπή Υπουργών, η οποία κλείνει την εξέταση της υπόθεσης».

Άρθρο 17.- Το άρθρο 59 της Σύμβασης τροποποιείται ως εξής:

1. Εισάγεται νέα παράγραφος 2, η οποία έχει ως εξής: «2. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση».
2. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 γίνονται παράγραφοι 3, 4 και 5, αντιστοίχως.

Τελικές και μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 18.- 1. Το παρόν Πρωτόκολλο είναι ανοικτό για υπογραφή από τα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης που έχουν υπογράψει την Σύμβαση, τα οποία μπορούν να εκφράσουν τη συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από αυτό με:

- α. υπογραφή χωρίς επιφύλαξη κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ή
- β. υπογραφή με την επιφύλαξη κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, η οποία ακολουθείται από κύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

2. Τα όργανα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 19.- Το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του μήνα που ακολουθεί την παρέλευση τρίμηνης περιόδου από την ημερομηνία κατά την οποία όλα τα Μέρη στη Σύμβαση θα έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμεύονται από το Πρωτόκολλο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18.

Άρθρο 20.- 1. Από την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου, οι διατάξεις του εφαρμόζονται σε όλες τις προσφυγές που εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου καθώς και σε όλες τις αποφάσεις η εκτέλεση των οποίων βρίσκεται υπό την εποπτεία της Επιτροπής Υπουργών.

2. Η νέα προϋπόθεση παραδεκτού που εισάγει το άρθρο 12 του παρόντος Πρωτοκόλλου στο Άρθρο 35, παράγραφος 3.β της Σύμβασης, δεν ισχύει προκειμένου περί προσφυγών που θα έχουν κηρυχθεί παραδεκτές πριν από τη θέση σε ισχύ του Πρωτοκόλλου. Κατά τα δύο έτη που θα ακο-

λουθήσουν τη θέση σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου, η νέα προϋπόθεση παραδεκτού θα μπορεί να εφαρμόζεται μόνο από τα Τμήματα και από το Τμήμα Ευρείας Συνθέσεως του Δικαστηρίου.

Άρθρο 21.- Η θητεία των δικαστών που υπηρετούν την πρώτη θητεία τους κατά την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου παρατείνεται αυτοδικαίως ώστε να συμπληρωθεί συνολική περίοδος εννέα ετών. Οι λοιποί δικαστές ολοκληρώνουν την θητεία τους, η οποία παρατείνεται αυτοδικαίως για δύο έτη.

Άρθρο 22.- Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα Κράτη Μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης:

- α. κάθε υπογραφή,
- β. την κατάθεση κάθε οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης,
- γ. την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου σύμφωνα με το άρθρο 19, και
- δ. οποιαδήποτε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή ανακοίνωση που σχετίζεται με το παρόν Πρωτόκολλο.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

Έγινε στο Στρασβούργο, στις 13 Μαΐου 2004, στην Αγγλική και την Γαλλική γλώσσα, με τα δύο κείμενα να είναι εξίσου αυθεντικά, σε ένα μόνο αντίτυπο που θα κατατεθεί στα Αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης διαβιβάζει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε Κράτος Μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Ακριβές αντίγραφο του μόνου πρωτοτύπου στην αγγλική και την γαλλική, που έχει κατατεθεί στα Αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Στρασβούργο, 20 Ιουλίου 2004

Ο Γενικός Γραμματέας Νομικών Υποθέσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης
(υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο.- Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 19 αυτού.